

REPUBLIKA HRVATSKA
OPĆINSKI GRAĐANSKI SUD U ZAGREBU
Ulica grada Vukovara 84

U I M E R E P U B L I K E H R V A T S K E

P R E S U D A

Općinski građanski sud u Zagrebu po sucu toga suda Eli Mišuri Stopfer u pravnoj stvari prvotужiteljice Tine Velenšek, OIB 17912933681 i drugotужitelja Iona Delića, OIB 78691702681, oboje iz Celja, Lokrovec 33, oboje zastupani po punomoćnici Lidiji Horvat, odvjetnici u Zagrebu, protiv tužene Republike Hrvatske, OIB: 52634238587, zastupane po Općinskom državnom odvjetništvu, Građansko upravni odjel, radi naknade štete, nakon održane glavne i javne rasprave zaključene dana 23. travnja 2026. u prisutnosti punomoćnice tužitelja - odvjetnice Lidije Horvat i punomoćnice tuženika Irene Klenović - zamjenice općinskog državnog odvjetnika u Zagrebu, dana 28. svibnja 2026.

p r e s u d i o j e

I Nalaže se tuženoj Republici Hrvatskoj isplatiti prvotужiteljici Tini Velenšek iznos od 24.570,40 eura sa zateznom kamatom koja teče na iznos od 21.899,26 eura od 13. studenoga 2020. do isplate, a na iznos od 2.695,84 eura od 10. siječnja 2018. do isplate, po stopi koja se do 31. prosinca 2022. određuje, za svako polugodište, uvećanjem prosječne kamatne stope na stanje kredita odobrenih na razdoblje dulje od godine dana nefinancijskim trgovačkim društvima izračunate za referentno razdoblje koje prethodi tekućem polugodištu za tri postotna poena, od 1. siječnja 2023. do 28. prosinca 2023. po stopi koju je Europska središnja banka primijenila na svoje posljednje glavne operacije refinanciranja koje je obavila prije prvog kalendarskog dana tekućeg polugodišta, uvećanoj za tri postotna poena, a od 29. prosinca 2023. do isplate po stopi određenoj za svako polugodište, uvećanjem referentne stope za tri postotna poena, pri čemu se za prvo polugodište primjenjuje referentna stopa koja je na snazi na dan 1. siječnja, a za drugo polugodište referentna stopa koja je na snazi na dan 1. srpnja te godine, dok je referentna stopa kamatna stopa koju je Europska središnja banka primijenila na svoje posljednje glavne operacije refinanciranja ili granična kamatna stopa proizašla iz natječajnih postupaka za varijabilnu stopu za posljednje glavne operacije refinanciranja Europske središnje banke, u roku od 15 dana, dok je u preostalom dijelu za iznos od 58.414,72 eura sa zatraženom zateznom kamatom zahtjev prvotужiteljice Tine Velenšek odbijen kao djelomično neosnovan.

II. Nalaže se tuženoj Republici Hrvatskoj isplatiti drugotужitelju Ionu Deliću iznos od 25.537,68 eura sa zateznom kamatom koja teče na iznos od 21.899,26 eura od 13. studenoga 2020. do isplate, a na iznos od 3.638,42 eura od dana dospijeća svakog pojedinog iznosa pa do isplate, i to:

- na iznos od 72,80 eura sa zateznom kamatom tekućom od 15. siječnja 2018. do isplate
- na iznos od 72,35 eura sa zateznom kamatom tekućom od 15. veljače 2018. do isplate
- na iznos od 72,35 eura sa zateznom kamatom tekućom od 15. ožujka 2018. do isplate

- [illegible]

- na iznos od 65,25 eura sa zateznom kamatom tekućom od 15. ožujka 2022.g pa do isplate
- na iznos od 65,25 eura sa zateznom kamatom tekućom od 15. travnja 2022.g pa do isplate
- na iznos od 65,25 eura sa zateznom kamatom tekućom od 15. svibnja 2022.g pa do isplate
- na iznos od 65,25 eura sa zateznom kamatom tekućom od 15. lipnja 2022.g pa do isplate
- na iznos od 65,25 eura sa zateznom kamatom tekućom od 15. srpnja 2022.g pa do isplate
- na iznos od 61,79 eura sa zateznom kamatom tekućom od 15. kolovoza 2022.g pa do isplate
- na iznos od 61,79 eura sa zateznom kamatom tekućom od 15. rujna 2022.g pa do isplate
- na iznos od 61,79 eura sa zateznom kamatom tekućom od 15. listopada 2022.g pa do isplate
- na iznos od 17,13 eura sa zateznom kamatom tekućom od 15. studenog 2022.g pa do isplate
- na iznos od 17,13 eura sa zateznom kamatom tekućom od 15. prosinca 2022.g pa do isplate
- na iznos od 17,13 eura sa zateznom kamatom tekućom od 15. siječnja 2023.g pa do isplate
- na iznos od 0,55 eura sa zateznom kamatom tekućom od 15. veljače 2023.g pa do isplate
- na iznos od 0,55 eura sa zateznom kamatom tekućom od 15. ožujka 2023.g pa do isplate
- na iznos od 0,55 eura sa zateznom kamatom tekućom od 15. travnja 2023.g pa do isplate
- na iznos od 0,55 eura sa zateznom kamatom tekućom od 15. svibnja 2023.g pa do isplate
- na iznos od 0,55 eura sa zateznom kamatom tekućom od 15. lipnja 2023.g pa do isplate
- na iznos od 0,55 eura sa zateznom kamatom tekućom od 15. srpnja 2023.g pa do isplate, po stopi koja se do 31. prosinca 2022. određuje, za svako polugodište, uvećanjem prosječne kamatne stope na stanje kredita odobrenih na razdoblje dulje od godine dana nefinancijskim trgovačkim društvima izračunate za referentno razdoblje koje prethodi tekućem polugodištu za tri postotna poena, od 1. siječnja 2023. do 28. prosinca 2023. po stopi koju je Europska središnja banka primijenila na svoje posljednje glavne operacije refinanciranja koje je obavila prije prvog kalendarskog dana tekućeg polugodišta, uvećanoj za tri postotna poena, a od 29. prosinca 2023. do isplate po stopi određenoj za svako polugodište, uvećanjem referentne stope za tri postotna poena, pri čemu se za prvo polugodište primjenjuje referentna stopa koja je na snazi na dan 1. siječnja, a za drugo polugodište referentna stopa koja je na snazi na dan 1. srpnja te godine, dok je referentna stopa kamatna stopa koju je Europska središnja banka primijenila na svoje posljednje glavne operacije refinanciranja ili granična kamatna stopa proizašla iz natječajnih postupaka za varijabilnu stopu za posljednje glavne operacije refinanciranja Europske središnje banke, u roku od 15 dana, dok se u preostalom dijelu zahtjev drugotuzitelja Iona Delića za iznos od 59.759,92 eura sa zatraženom zateznom kamatom, odbija kao djelomično neosnovan.

III. Nalaže se tuženoj Republici Hrvatskoj naknaditi tužiteljima troškove postupka u iznosu 18.021,05 eura sa zateznom kamatom koja na taj iznos teče od 28. svibnja 2026. do isplate, po stopi određenoj za svako polugodište, uvećanjem referentne stope za tri postotna poena, pri čemu se za prvo polugodište primjenjuje referentna stopa koja je na snazi na dan 1. siječnja, a za drugo polugodište referentna stopa koja je na snazi na dan 1. srpnja te godine, dok je referentna stopa kamatna stopa koju je Europska središnja banka primijenila na svoje posljednje glavne operacije refinanciranja ili granična kamatna stopa proizašla iz natječajnih postupaka za varijabilnu stopu za posljednje glavne operacije refinanciranja Europske središnje banke, u roku od 15 dana.

Obrazloženje

1. Tužitelji u tužbi i tijekom postupka tvrde kako je pokojni Veljko Delić preminuo od posljedica ozljeda nastalih tijekom uhićenja i prekomjerne uporabe sile od strane policijskih

djelatnika PP Metković te intervencije hitne medicinske pomoći Zavoda za hitnu medicinu Dubrovačko-neretvanske županije na području grada Opuzena dana 16. studenoga 2017. Navode kako je u vezi s postupanjem policijskih djelatnika te intervencijom osoblja hitne medicinske pomoći, a na štetu pokojnog Veljka Delića, protiv 5 policijskih djelatnika, liječnice i medicinske sestre u tijeku istraga na temelju rješenja Županijskog državnog odvjetništva u Dubrovniku, poslovni broj Kis-DO-27/2020 od 12. listopada 2020. zbog kaznenih djela teške tjelesne ozljede s posljedicom smrti iz čl. 120. u vezi s čl. 118. st. 1. i st. 2. Kaznenog zakona. Navode kako je prema posebnom izvješću PP Metković od 21. studenog 2017. policijski djelatnik Dražen Batinović zaprimio 16. studenog 2017. obavijest policijske službenice Draženke Koprek iz PP Varaždin da je od slovenske policije zaprimila dojavu da se na području PP Metković nalazi Veljko Delić koji je duševni bolesnik, opasan za sebe i okolinu. Potom je policijski službenik Dražen Batinović službenim uvidom u IS sustav MUP-a utvrdio da je Veljko Delić duševni bolesnik evidentiran za pokušaj ubojstva i napad na policijske službenike. Nedugo nakon toga, oko 14 sati i 5 minuta, PP Metković zaprimila je dojavu vlasnika Hotela Merlot, Vjekoslava Provića, kako imaju problema s jednim gostom. Navedeni Dražen Batinović potom na mjesto događaja upućuje policijsku ophodnju u sastavu Ivica Popović i Ante Gnječ, uz pratnju dva vježbenika PGP Metković, koji su bili na praktičnoj obuci u PP Metković, Vladimira Franića i Renata Mustapića. Istovremeno im je prenio zaprimljena saznanja iz dojave o Veljku Deliću. Nakon dolaska ispred Hotela Merlot oko 14 sati i 26 minuta, Podgradina, Opuzen, navedeni policajci i vježbenici pronašli su Veljka Delića kako sjedi na podu te glasno i nepovezano viče. Policijski službenik Gnječ više puta je izdao naredbu Veljku Deliću da se smiri. Na istu se pokojni Veljko Delić ogлуšio te je nepovezano govorio „ne približavajte se, stisnut ću broj 1 na mobitelu, svi ćete letjeti“, nakon čega je policijski službenik Gnječ uporabio sredstvo prisile - sprej s nadražujućom tvari - te poprskao Veljka Delića s 2 mlaza u oči. Potom je Delić iz sjedećeg položaja prešao u ležeći, sve na asfaltnoj podlozi, te se počeo gristi za jezik i zube i pljuvati krv. U izvješću je navedeno kako je Veljko Delić, dok su policijski djelatnici upotrebljavali fizičku silu, zamahivao udarajući glavom po asfaltu, a da su ga policijski djelatnici pritiskali koljenom, hvatali za ruke i noge te da su ga pokušali obuzdati. U jednom trenutku Veljko Delić odgrizao je vršak malog prsta i progutao ga. U 14 sati i 47 minuta došla je hitna pomoć, to jest dr. Josipa Vekić zajedno s medicinskom sestrom Niveskom Talajić, koje su utvrdile medicinsko stanje pacijenta. Na prvoj stranici dokumentacijskog lista hitnog slučaja navedeno je kako je po dolasku u 14:48:12 kod pacijenta izmjeren sistolički krvni tlak od 89 mmHg, a na stranici drugoj istog dokumenta navodi se da prije ordiniranja bilo kakve terapije pacijent postaje sve cijanotičniji (odnosno, da plavi), a nakon čega je doktorica Vekić naložila medicinskoj sestri Talajić da pacijentu aplicira lijek Talofen (2 ampule od 50 mg, ukupno 100 mg), a naknadno i 10 mg lijeka Normabel. Isto tako, naloženo je stezanje pacijenta pojasevima pa je tako Veljko Delić stegnut pojasevima i s lisicama na rukama potrbuške smješten u stražnji dio vozila hitne pomoći, zajedno s policijskom službenicima. Nasuprot tome, doktorica Vekić i medicinska sestra Talajić smjestile su se u prednji dio vozila kod vozača pa im nije bilo moguće pratiti stanje pacijenta koji se nalazio u stražnjem dijelu. S obzirom na opće stanje pacijenta, činjenicu da je sam pacijent istaknuo kako je progutao batrljak otkinutog malog prsta, cijanotičnost te vrlo nizak krvni tlak izmjeren po dolasku na intervenciju, postoji osnovana sumnja da je doktorica Vekić zajedno sa zdravstvenom djelatnicom Talajić primijenila potpuno pogrešno sredstvo i način liječenja koje je zajedno sa šokom prouzročenim uslijed prethodnog nezakonitog policijskog postupanja dovelo do smrtnog ishoda. Na tijelu pok. Veljka Delića provedene su 2 obdukcije i to Od strane obducenta-vještaka dr. sc. Igora Borića te Medicinskog fakulteta u Ljubljani, Institut za sudsku medicinu, a iz kojih proizlazi da su kod Veljka Delića

utvrđene ozljede u vidu prijeloma jedanaestog i dvanaestog rebra s lijeve strane te prijelom osmog, devetog i desetog rebra s desne strane, oguljotine i modrice gornjih i donjih udova, modrice u žličici prsnog koša, izbijanje prvog i drugog zuba s desne strane u donjoj čeljusti, oguljotine čela, obraza i nosa te vrha brade i gornje usnice, što sve u zbiru predstavlja tešku tjelesnu ozljedu. Također, iz prethodno opisanih obdukcijских zapisnika proizlazi da su dijagnosticirane i sljedeće obdukcijske dijagnoze: upala sluznice većih grana dušnika, terminalno oticanje pluća, akutno oticanje mozga, fokalna fibroza miokarda u režnjevima prednje stijenke te iznenadni akutni srčani zastoj. Prvotужiteljica Tina Velenšek, kao izvanbračna supruga te zakonska nasljednica pokojnog Veljka Delića, te Ion Delić, kao sin i zakonski nasljednik pokojnog Veljka Delića potražuju u ovome postupku naknadu štete zbog smrti izvanbračnog supruга, odnosno oca. Nadalje, prvotужiteljica Tina Velenšek potražuje naknadu imovinske štete po osnovi troškova prijevoza tijela pokojnika, obdukcije i kremiranja. Također, s obzirom je drugotужitelj Ion Delić (rođen 9. studenog 2000.) u vrijeme šetnog događaja imao 17 godina, nastavio je s redovnim školovanjem te je student druge godine Muzičke akademije u Ljubljani i ima pravo na naknadu za izgubljeno uzdržavanje.

Slijedom svega iznesenoga, konačno specificiranim zahtjevom iz podneska od 23. ožujka 2026., prvotужiteljica Tina Velenšek potražuje iznos od 77.642,84 eura na ime naknade neimovinske štete zbog smrti izvanbračnog supruга sa zateznom kamatom od podnošenja zahtjeva za mirno rješenje spora 13. studenoga 2020. do isplate te iznos od 5.366,98 eura na ime naknade imovinske štete zbog troškova prijevoza tijela, obdukcije i kremiranja sa zateznom kamatom od 10. siječnja 2018. do isplate.

Drugotужitelj Ion Delić potražuje iznos od 77.642,84 eura na ime naknade neimovinske štete zbog smrti oca sa zateznom kamatom od podnošenja zahtjeva za mirno rješenje spora 13. studenoga 2020. do isplate, kao i iznos od 10.785,32 eura na ime naknade imovinske štete zbog gubitka uzdržavanja sa zateznom kamatom koja na svaki pojedini mjesecni iznos teče od dospjeća do isplate.

Uz navedeno tužitelji potražuju naknadu troškova ovog postupka sa zateznom kamatom.

2. Tužena u odgovoru na tužbu prvenstveno ističe prigovor mjesne nenadležnosti ovoga suda. Podredno osporava tužbu i tužbeni zahtjev te prigovora visini postavljenih zahtjeva po svim osnovama. Predlaže odbiti tužbeni zahtjev kao neosnovan.

3. Predmet ovoga spora je zahtjev prvotужiteljice Tine Velenšek, kao izvanbračne supruge pok. Veljka Delića i drugotужitelja Iona Delića, kao sina pok. Veljka Delića za naknadom neimovinske štete zbog smrti pok. Veljka Delića, zahtjev prvotужiteljice Tine Velenšek za naknadom imovinske štete zbog troškova prijevoza tijela, obdukcije i kremiranja i zahtjev drugotужitelja Iona Delića za naknadom imovinske štete zbog gubitka uzdržavanja.

4. Među strankama nisu sporne aktivna i pasivna legitimacija, kao ni nastanak šetnog događaja. Sporno je je li tužena dužna naknaditi tužiteljima zahtijevanu naknadu štete, odnosno sporna je odgovornost tužene i uzročno-posljedična veza, a sporna je i visina potraživanja.

5. Radi utvrđenja navedenih spornih okolnosti izveden je dokazni postupak pa je tako izvršen uvid u dokumentaciju koja prileži spisu, a posebno u posebno izvješće MUP-a (list 22-28 spisa), zapisnik o obdukciji (list 31-82 spisa), spis MUP-a (list 137-165 spisa), mišljenje Medicinskog fakulteta Sveučilišta u Splitu od 28. svibnja 2021. (list 178-190 spisa), izvršen je uvid u presudu ESLJP od 8. studenog 2011. (list 205-228 spisa), saslušani su svjedoci

Draženka Koprek (list 252 spisa), Ante Gnječ (list 252-254 spisa), Darko Vidović (list 254-255 spisa), Dražan Batinović (list 256-257 spisa), Renato Mustapić (list 257-258 spisa) i Vladimir Franjić (list 258 spisa), izvršen je uvid u medicinsku dokumentaciju prednika tužitelja (list 265-279 spisa), izvršen je uvid u spis ŽDO u Dubrovniku br. KIS DO-27/20 (list 286 spisa), saslušani su svjedoci Ivica Popović (list 293-294 spisa), Josipa Popović (list 356-358 spisa), Niveska Talajić (list 358-359 spisa) i Zdravko Perleta (list 359-360 spisa), izvršen je uvid u potvrde o školovanju Iona Delića (list 375-382 spisa), saslušan je svjedok Igor Borić (list 390-391 spisa) te je izvršen uvid u njegov dopis (list 394 spisa), dopunski je saslušan svjedok Igor Borić (list 436 spisa), izvršen je uvid u presudu ESLJP od 11. lipnja 2024. (list 447-467 spisa), provedeno je sudsko medicinsko vještačenje po dr. Petru Škaviću (list 473-484 spisa), vještak je usmeno obrazložio nalaz i mišljenje (list 493-496 spisa), saslušana je prvotужiteljica Tina Velenšek (list 521-522 spisa), izvršen je uvid u daljnju medicinsku dokumentaciju (list 526-539 spisa), potvrde o primanjima prednika (list 550-552 spisa).

6. Na temelju tako izvedenog dokaznog postupka, a cijeneći dokaze svaki za sebe i u njihovoj ukupnosti, sukladno čl. 8. Zakona o parničnom postupku (Narodne novine, br. 53/91, 91/92, 58/93, 112/99, 88/01, 117/03, 88/05, 02/07, 84/08, 123/08, 57/11, 148/11, 25/13 89/2014, 70/2019, 80/2022, 114/2022, 155/2023, 146/2025 - dalje: ZPP), sud smatra da je tužbeni zahtjev djelomično osnovan.

7. Prigovor mjesne nenadležnosti ovoga suda, kojega je tuženik istakao u odgovoru na tužbu, neosnovan je, s obzirom da je odredbom čl. 52. ZPP-a propisano kako je za suđenje u sporovima o izvanugovornoj odgovornosti za štetu, osim suda općemjesne nadležnosti, nadležan je i sud na čijem je području štetna radnja počinjena ili sud na čijem je području štetna posljedica nastupila. Dakle, za suđenje u ovome predmetu, općemjesno je nadležan ovaj sud, a navedeno proizlazi i iz odredbe čl. 48. st. 3. ZPP-a, kojom je propisano kako je za suđenje u sporovima protiv Republike Hrvatske općemjesno nadležan sud na čijem području tužitelj ima prebivalište, odnosno sjedište u Republici Hrvatskoj. Ako tužitelj nema prebivalište, odnosno sjedište u Republici Hrvatskoj za suđenje u sporovima protiv Republike Hrvatske općemjesno je nadležan sud na čijem se području nalazi Hrvatski sabor.

7.1. Također, u pogledu protivljenja preinaci tužbe iz podneska tužitelja od 23. ožujka 2026., kojim su tužitelji uvećali zahtjev za daljnje razdoblje proteklo od podnošenja tužbe (što se tiče zahtjeva za izgubljeno uzdržavanje), valja navesti kako se u skladu s odredbom čl. 191. st. 2. ZPP-a, tuženik takvoj preinaci ne može protiviti, jer se radi o okolnostima nastalima nakon podnošenja tužbe i zahtjevu iz iste činjenične osnove.

8. U ovome predmetu tužitelji tvrde kako je za smrt njihova prednika odgovorna tuženica i to iz razloga što su policijski službenici upotrijebili prekomjernu silu, a djelatnici hitne pomoći su počinili pogrešku u liječenju, što je sve dovelo do smrti njihova prednika.

9. Radi utvrđenja dinamike samog štetnog događaja i postupanja policijskih službenika, kao i djelatnika hitne pomoći, izvršen je uvid u dokumentaciju koja prileži spisu i saslušani su svjedoci.

10. Iz iskaza svjedokinje Draženke Koprek proizlazi kako joj ništa nije poznato vezano uz konkretan slučaj, no poznato joj je ime Irena Piberčnik, radi se o kolegici policajki iz

Slovenije, s kojom se svakodnevno čuje vezano uz prijelaz osoba te im dojavljuju sve što je interesantno za policiju ako npr. slovenska policija ne može zaustaviti koju osobu, ako ulazi netko tko je operativno interesantan, nestanak osobe. U policijskom žargonu opasna osoba bi bila osoba opasna za sebe i okolinu. Oni tada izvijeste šefa smjene ili policijsku upravu.

11. Iz iskaza svjedoka Ante Gnječa u bitnome proizlazi kako je u vrijeme štetnog događaja bio u službi i od šefa smjene dobio dojavu da muška osoba razbija po kafiću i ne može se smiriti. Uputio se tamo s Ivicom Popovićem i vježbenicima Franićem i Mustapićem i uvidjeli su da se radi o osobi imena Veljko Delić što su utvrdili uvidom u isprave koje je pokazao. Bio je ispred hotela, nesuvislo pričao i hodao, a u toj fazi još je i odgovarao na njihova pitanja. Upozorio ga je da će primijeniti sredstva prisile u vidu sredstava za vezivanje. što je on odbio i sjeo na pod te prijetio da će ih raznijeti bombom pritiskom tipke na mobitelu. Potom su ga upozorili na upotrebu sredstava prisile u vidu tjelesne snage i raspršivača. On se okrenuo i počeo samoozljeđivanje tako da je grizao prvo palac desne ruke, a kad nije mogao, počeo je gristi mali prst i pritom trljao glavom o beton, zbog čega mu je lice bilo krvavo. Kolega Franić držao mu je ruku, kolega Mustapić mu je držao noge, a on je pokušavao povišenim tonom dovesti do toga da se pok. Veljko Delić prestane samoozljeđivati. Pritom je pomoćnik šefa smjene koji je tada bio van službe Darko Vidović vidio da se muče te je došao pomoći i davao mu glasne naredbe i govorio da stave sredstva za vezivanje. Potom su nazvali šefa smjene i zatražili da pošalje pomoć, a dok su to čekali Veljko Delić uspio je odgristi mali prst. Cijelo vrijeme držali su ga potrbuške i držali mu noge. Došla je hitna pomoć i odvezli su ga uz prepratu a oni su otišli u policijsku postaju pisati izvješće. U tom događaju od sredstava prisile upotrijebili su tjelesnu snagu i raspršivač. Shvatio je da se radi o duševno bolesnoj osobi tek prilikom postupanja. Šef smjene rekao im je da nepoznata osoba razbija u hotelu i da moraju postupati i paziti na sebe i ostale djelatnike. Znao je prethodno da je slovenska policija dojavila kako je neka osoba odbjeglja iz psihijatrijske ustanove i u Hrvatskoj je, no nije povezao ta dva događaja. Gosp. Popović obavijestio je šefa smjene koji je dalje pozivao hitnu pomoć i ostale.

12. Iz iskaza svjedoka Darka Vidovića u bitnome proizlazi kako je on toga dana bio van službe i vozio se autom te došao do hotela gdje je uočio policijsko vozilo i vidio na parkingu četiri službenika, među kojima Popović i Gnječ koji drže u poluokruženju neku osobu. Vidio je na podu nepoznatu osobu u ležećem položaju i tri službenika kako nad njim vrše prisilu, dok je Ivica Popović pričao na telefon. Gnječ je držao lijevu ruku u ključ na lakat i koljeno na leđima. Jedan službenik bio mu je u razini bokova, a drugi mu je držao noge, a svi sa lijeve strane. Obratio se Ivici Popoviću i rekao što mu ne pomogne, a on je rekao da priča sa gospodinom misleći na gospodina Zlatka Bubala koji je načelnik policijske postaje. Gnječ mu je rekao "zar ne vidiš, pomози", on je došao i kleknuo i pitao što je, što se događa, što je s ovim čovjekom a Gnječ mu je rekao "pravi pizdarije". Vidio je pok. Veljka Delića kako leži u lokvi krvi potrbuške, sav izbezumljen od straha. Rekao je Gnječu da čovjek grize palac i zamolio je potom pok. Delića da to ne čini i da im dopusti da mu stave lisice i da mu u tom slučaju garantira da mu neće pasti dlaka s glave. Naglasio je da je on šef jer je na taj način htio pridobiti njegovo povjerenje, što je i uspio, jer ga on počinje slušati. U tom trenutku jedan službenik kreće prema njemu, a on mu otvorenim dlanom pokazuje da stane i pokazuje mu prstima da se odmakne. Veljko Delić polako mu počinje davati ruku i samovoljno ju stavljati prema leđima, a on mu govori "još, još" ne bi li ju stavio na leđa samovoljno i da mu potom službenici stave lisice. I jedan od njih potom mu preuzima ruku i stavlja mu lisice i nakon toga dolazi hitna i stavljaju ga na nosila potrbuške i ubacuju u kola i odlaze. Njega zove gosp. Bubalo Zlatko da dođe i piše

izvješće o svom postupanju. Kaže mu da nije niti taknuo čovjeka, na što on kaže "pala je mrtva glava, svi ćete na robiju". Potom dolazi u stanicu, zateče šefa smjene i pita ga gdje je načelnik, a on mu odgovara "piše sa Antom Gnječom upotrebu sredstava prisile". Potom je napisao svoju verziju događaja. Gosp. Bubalo je to pročitao i rekao "nisi ti časna sestra, ti si policajac ti si mu naložio" i rekao je da uzme od Ante Gnječa i da prepíše. Njemu je bilo nelogično puno stvari pa tako što medicinsko osoblje nije bilo iza s gospodinom nego naprijed, kao i da su zaprimili dojavu da netko pravi nered, a ne da se radi o duševnom rastrojstvu.

13. Iz iskaza svjedoka Dražena Batinovića u bitnome proizlazi kako je oko 14,00 sati dojavljeno s granične policije i priopćeno da je službenica slovenske policije rekla da je Veljko Delić pobjegao iz psihijatrijske ustanove u Ormožu i nalazi se na području grada Opuzena te da je u duševnom rastrojstvu. Desetak minuta nakon toga nazvao je vlasnik hotela Merlot, poziv je zaprimio gosp. Oršulić koji je tada bio njegov nadređeni. On je uputio službenike u Merlot u sastavu Popović, Gnječ i dvojica pripravnika. Krenuli su i nazvao ga je Popović i rekao pomagaj, ovo nije normalno. Oni nisu tada znali da se radi o Veljku Deliću. O tome je obavijestio gosp. Bubala i rekao da su dobili dojavu da osoba demolira hotel u dijelu gdje je bar i rekao da je moguće da se radi o Veljku Deliću. Otišli su do hotela i vidjeli vozilo hitne pomoći i vidjeli Delića da leži potrbuške. Pored njega bio je Vidović i dr Vekić i vozač. Dr mu je pružala pomoć, zavijala mu prst. Onda su ga odnijeli do kola hitne pomoći. Dr mu je tada dala injekciju a oni su sjeli u vozilo i krenuli prema Dubrovniku. Naprijed su sjedili vozač, sestra i doktorica a u stražnjem dijelu uz Delića sjedili je on, Vučković i Kešina. Delić je ležao potrbuške na krevetu i bio je vezan, bio je jako krupan imao je 140 kg, nisu mu mogli staviti klasične lisice koliko mu je bila široka ruka. Kada su krenuli, on je probao s njime uspostaviti kontakt, on nije bio svjestan i spominjao je 2006. a on mu je govorio da se smiri. Potom mu se stanje pogoršalo pa mu je dr dala još jednu injekciju i nakon desetak kilometara on se ugasio.

14. Iz iskaza svjedoka Renata Mustapića u bitnome proizlazi kako je toga dana upućen na mjesto događaja zbog narušavanja javnog reda i mira. Zatekli su gosp. Delića na kolniku, s time da nisu tada znali o kome se radi, ispočetka je surađivao, oni su utvrdili identitet i tako sve do trenutka kada su rekli da će mu staviti lisice i da će poći s njima. Tada je rekao da će ih dignuti sve u zrak. Gnječ mu je davao upozorenja a on se opirao. On mu je pridržavao noge, Franić ruke, a Gnječ mu je pokušavao izvući ruku. Delić je pokušavao odgristi palac, Gnječ je to spriječio, a zatim si je Delić odgrizao dio malog prsta. Gnječ mu je uspio izvući ruku i stavio lisice. U tome je pomogao i Vidović koji ga je molio da se primiri i surađuje. Delić je imao nekakvu nadljudsku snagu i jako se opirao i glavom strugao po betonu. Nitko ga nije udarao. Nisu im rekli da se radi o osobi u duševnom rastrojstvu, a kada mu se predočava izvješće u kojemu piše da su obaviješteni od strane šefa smjene, navodi da se ne sjeća baš svega. Od trenutka kada su mu rekli da će mu staviti lisice, bio je vidno psihički rastrojen. Na pitanje zašto tada nisu pozvali hitnu pomoć navodi da je on bio vježbenik i radio kratko.

15. Iz iskaza svjedoka Vladimira Franića u bitnome proizlazi da su toga dana upućeni na intervenciju jer neka osoba pravi probleme u hotelu Merlot. Kada su došli zatekli su tu osobu, nisu znali o kome se radi, njima vježbenicima nitko ništa nije rekao. S njim je Gnječ razgovarao i rekao da ide s njima i da mu moraj u staviti sredstva za vezivanje na što je on govorio da će ih raznijeti. Kolega ga je počeo upozoravati, a on je grizao usnicu, kolega ga je potom upozoravao na korištenje suzavcem, a on opet nije postupao te je kolega upotrijebio sprej, a

on mu je stavio lijevu ruku na leđa. Odgrizao je mali prst na lijevoj ruci i tada su ga tek uspjeli vezivati, a potom je došla hitna i odvezla ga.

16. Iz iskaza svjedoka Ivica Popovića u bitnome proizlazi kako je on s kolegom Gnječom i dvojicom pripravnika dobio dojavu da vlasnik hotela ima problema s gostom. Kada su stigli, kolege su mu uhvatili ruku i napravili zahvat ključ na laktu te ga plegli na pod da mu stave lisice. Druga ruka mu je ostala slobodna te su pokušali izvući i tu ruku da stave lisice, a Delić si je pregrizao palac desne ruke te je zvao i kolege i hitnu. Do dolaska hitne držali su ga na podu. Hitna ga je preuzela i dala mu sredstvo za smirenje i odvezli ga.

17. Iz iskaza svjedokinje Josipe Popović u bitnome proizlazi kako je ona liječnica hitne pomoći Metković, policajci su ih zvali i rekli da budu spremni jer će ih možda zatrebati budući da se radi o osobi u psihičkom rastrojstvu, a nedugo nakon toga pozvali su ih da izađu na teren. Medicinska sestra, vozač i ona vozilom hitne pomoći došli su na lice mjesta te odmah po izlasku iz vozila policajac joj je rekao da da Veljku Deliću nešto za smirenje. Veljko Delić ležao je potrbuške, a oko njega je stajalo više policajaca i već su primjenjivali sredstva prisile u vidu vezivanja i stavljanja lisica. Vidjela je da ima krvarenje na čelu i oko usta, a nakon upita rekao je da je progutao prst. Počeli su tražiti amputat i nisu ga uspijevali pronaći. Budući da je Veljko Delić bio iznimno agresivan, rekla je vozaču da idu do bolnice. Plegli su ga potrbuške na nosila i zavezali pojasem te mu je sestra dala talofen, dvije ampule od 50 mg intermuskularno za smirenje. Uveli su ga u stražnji dio, ali budući da se i dalje opirao i bio agresivan, s njim su bila 3 policajca te nije bilo mjesta za nju i sestru pa one sjele naprijed s otvorenim prozorčićem kako bi imali komunikaciju sa stražnjim dijelom vozila. Policajci su ju tražili da mu da još nešto za smirenje pa su stali sa strane i dala mu je još 10 mg normabella te je i ona sjela nekako u stražnji dio vozila. Potom su primijetili da se primirio te je vidjela da ne diše i stali su i krenuli s reanimacijom u vidu masaže srca i ventilacijom. Ništa nisu uspjeli i konstatirali su smrt, sačekali mrtvozornika i pogrebno poduzeće preuzelo je pokojnika. U ovome konkretnom slučaju problem je što nije moguće dati sredstvo za smirenje intramuskularno, a da ono odmah djeluje. To je moguće jedino intravenozno, a što nisu bili u mogućnosti jer je pacijent bio toliko agresivan. Postoji pravilo da ona treba biti u stražnjem dijelu vozila s pacijentom, ali u ovome slučaju to nije bilo moguće jer su tri policajca bila uz njega, a ona ga je vidjela kroz prozorčić.

18. Iz iskaza svjedokinje Niveske Talajić, medicinske sestre, proizlazi da je ona bila u vozilu hitne pomoći toga dana. Kada su došli Veljko Delić je još stajao uspravno i policajci su ga pokušavali svladati. Vidjela je krv, a netko joj je rekao da je odgrizao prst te je počela tražiti amputat. Doktorica joj dala uputu da da Deliću talofen. Dali su mu ga intramuskularno jer intravenozno mu nisu mogli dati nikakav lijek. Bio je okrenut u ležeći položaj potrbuške i pljuvao krv. Nije bilo fizički mjesta u kabini da bi unutra stale doktorica i ona. Inače, kada su iz policije prvi puta nazvali ona se javila na telefon i rekli su da je pacijent pobjegao iz psihijatrijske ustanove i da će možda biti potrebna intervencija a već za 10 min su nazvali i rekli da dođu. U vozilu su mu dali još 10 mg normabella. Tada je doktorica ostala u stražnjem dijelu vozila, pacijent se smirio i nije disao, a pored usta se vidio trag krvi i nije imao puls. Reanimirali su ga neko vrijeme dok doktorica ne proglašava smrt.

19. Iz iskaza svjedoka Zdravka Perlete u bitnome proizlazi kako je on vozilo kola hitne pomoći. Kad su došli, Delić je bio na tlu, prebacili su ga na nosila, zavezali su pojaseve na lisice koje je imao na rukama. S njim su u vozilo ušla 3 policajca, doktorica mu je dala terapiju i krenuli

su za Dubrovnik, on se otimao i naprezao. Prije graničnog prijelaza policajci su tražili doktoricu da dođe iza i pregleda pacijenta, doktorica mu je dala još terapije nakon čega su se vozili još 4 i pol do 5 minuta kada je doktorica utvrdila smrt te su pričekali mrtvozornika i pogrebno poduzeće.

20. Iz posebnog izvješća PP Metković od 21. studenoga 2017. (list 22-28 spisa) proizlazi kako je na dan štetnog događaja policijski službenik Dražen Batinović zaprimio od službenice Draženke Koprek obavijest da se u Opuzenu nalazi osoba Veljko Delić, koji je duševni bolesnik, opasan za sebe i okolinu i da se samovoljno udaljio iz psihijatrijske ustanove u Ormožu. Potom je Dražen Batinović izvršio uvid u evidenciju MUP-a i utvrdio da je Veljko Delić duševni bolesnik evidentiran za pokušaj ubojstva i napade na policijske službenika. Potom su zaprimili dojavu o problemu s gostom u hotelu. Uputio je na mjesto događaja Ivicu Popovića, Antu Gnječa i dva vježbenika. Tijekom upućivanja navedenih službenika na zaprimljenu dojavu, Batinović Popoviću i Gnječu prenosi i saznanja zaprimljena o osobi Veljko Delić. Kada su stigli, zatekli su Delića naslonjenog na automobil kako glasno i nepovezano viče i pokazuje znakove psihičkog rastrojstva. Policajac Gnječ pitao ga je kako se zove, a ovaj mu je rekao Veljko Delić. Oglašavao se na naredbe da se smiri pa su upotrijebili sredstva prisile i to prvo sprej s nadražujućom tvari s dva mlaza u predjelu očiju, potom tjelesnu snagu i zatim ključ na lakat. Potom su stigli djelatnici hitne pomoći i dali mu sredstvo za smirenje i krenuli s transportom, u kojemu su im asistirali policajci te prilikom transporta nisu primjenjivali sredstva prisile.

21. Izvršen je uvid i u spis MUP-a te su pročitane službene zabilješke i izvješća o uporabi sredstava prisile osoba koje su dale iskaz i u ovome postupku te je utvrđeno da se njihove izjave u službenim zabilješkama i izvješćima ne razlikuju od onih koje su dane u ovome postupku.

22. Iskazi saslušanih svjedoka, koji su suglasni i ispravama u spisu – dokumentaciji MUP-a o obavljenim razgovorima i provedeni radnjama, prihvaćeni su u pogledu dinamike samog događaja. U pogledu činjenice da nisu znali kako se radi o osobi s psihičkim smetnjama, nisu prihvaćeni iskazi službenika Gnječa i Popovića, s obzirom da iz Posebnog izvješća načelnika postaje Dragana Dršana od 21. studenoga 2017. jasno proizlazi da je tijekom upućivanja policijskih službenika na zaprimljenu dojavu, Batinović Popoviću i Gnječu prenio saznanja zaprimljena o osobi Veljko Delić. Stoga je utvrđeno kako su policijski službenici o tome imali saznanja i kako su, u skladu s navedenim saznanjima, imali dužnost postupati.

23. Odgovornost tužene Republike Hrvatske u ovom predmetu preispituje se na temelju odredbe čl. 14. Zakona o sustavu državne uprave (Narodne novine, broj 150/2011, 12/2013, 93/2016, 104/2016), kojom je propisano kako štetu koja građaninu, pravnoj osobi ili drugoj stranci nastane nezakonitim ili nepravilnim radom tijela državne uprave, tijela jedinica lokalne i područne (regionalne) samouprave, odnosno pravnih osoba koje imaju javne ovlasti u povjerenim im poslovima državne uprave, naknađuje Republika Hrvatska.

24. S obzirom na citiranu odredbu iz koje proizlaze pretpostavke odgovornosti tužene, bilo je u ovom postupku potrebno utvrditi da li je tužiteljima u štetnom događaju od 16. studenoga 2017. nastala šteta te da li je ta šteta nastala nezakonitim ili nepravilnim radom djelatnika Ministarstva unutarnjih poslova i djelatnika hitne medicinske pomoći.

25. U odnosu na rad djelatnika Ministarstva unutarnjih poslova:

Kako je prethodno navedeno, u ovome postupku utvrđeno je da je službenik Batinović toga dana oko 13,55 sati zaprimio dojavu policijske službenice Draženke Koprek da se u Opuzenu nalazi osoba Veljko Delić, koji je duševni bolesnik, opasan za sebe i okolinu.

Nadalje, utvrđeno je i da je potom Dražen Batinović uvidom u evidenciju utvrdio da je Veljko Delić evidentirani duševni bolesnik, a o tome je obavijestio i službenika Ivicu Popovića i Antu Gnječa, koje je uputio u ophodnju po zaprimljenoj dojavi iz hotela Merlot.

26. Odredbama Zakona o zaštiti osoba s duševnim smetnjama (Narodne novine, broj 76/2014, dalje: ZZODS) propisane su mjere prisile prema osobi s težim duševnim smetnjama pa je tako propisano kako će isto detaljnije propisati ministar nadležan za poslove zdravlja (čl. 60. ZZODS). Nadalje, propisano je kako se mjere prisile prema osobi s težim duševnim smetnjama smiju primijeniti samo iznimno ako je to jedino sredstvo da se otkloni neposredna opasnost koja proizlazi iz njezina ponašanja, a kojom ozbiljno i izravno ugrožava vlastiti ili tuđi život ili zdravlje te samo u mjeri i na način prijeko potreban da se otkloni opasnost, a smiju trajati samo dok je to nužno da se otkloni opasnost i mogu se primijeniti tek nakon što se neprisilnim mjerama nije otklonila opasnost (čl. 61. ZZODS). O primjeni mjere prisile odluku donosi psihijatar i nadzire njezinu primjenu, a ako zbog iznimne hitnosti nije moguće čekati da odluku donese psihijatar, odluku o primjeni mjere prisile može donijeti doktor medicine, medicinska sestra ili drugo zdravstveno osoblje, koji su obvezni o tome odmah obavijestiti psihijatra koji će pregledati osobu s težim duševnim smetnjama i odlučiti o daljnjoj primjeni mjere prisile (čl. 62. ZZODS). Psihijatrijska ustanova obvezna je osigurati da stručno zdravstveno osoblje stalno prati tjelesno i duševno stanje osobe s težim duševnim smetnjama prema kojoj se primjenjuju mjere prisile (čl. 63. ZZODS). Kad policija po pozivu ili po službenoj dužnosti dovodi osobu u psihijatrijsku ustanovu obvezna je postupati s posebnom pažnjom, štiti dostojanstvo osobe s duševnim smetnjama te se držati uputa liječnika (čl. 67. ZZODS).

27. Naputkom o postupanju policije u dovođenju osobe s duševnim smetnjama u psihijatrijsku ustanovu (Narodne novine, br. 50/15), odredbom čl. 2. propisano je da, kada policijski službenici, postupajući po službenoj dužnosti ili po pozivu, utvrde da postoji opasnost da će osoba s duševnim smetnjama ozbiljno i izravno ugroziti vlastiti ili tuđi život, zdravlje ili sigurnost, zatražit će da na mjesto događaja izađe zdravstveno osoblje koje će poduzeti potrebne radnje. U osobito žurnim slučajevima, kada osoba s duševnim smetnjama ozbiljno i izravno ugrožava vlastiti ili tuđi život, zdravlje ili sigurnost, a nije moguće osigurati pravovremeno postupanje zdravstvenog osoblja, policijski službenici će prema takvoj osobi posebno obazrivo primijeniti nužne ovlasti s kojima se uz najmanje štetnih posljedica može otkloniti neposredna opasnost, čuvajući pri tom dostojanstvo te osobe.

28. Uzevši u obzir činjenice koje su utvrđene u ovome postupku, ocjena je ovoga suda da policijski službenici koji su pristupili na mjesto štetnog događaja 16. studenoga 2017., iako su bili obaviješteni o činjenici da se radi o osobi s duševnim smetnjama, nisu postupali u skladu s citiranim odredbama kojima je jasno regulirano na koji način su dužni postupati prilikom poduzimanja radnji prema osobi s duševnim smetnjama.

29. Tako je utvrđeno da, iako su znali da je Veljko Delić evidentirani duševni bolesnik, što je policijski službenik, po zaprimljenoj dojavi o njegovom kretanju na području Opuzena,

utvrdio uvidom u evidenciju MUP-a, i iako je o tome obavijestio službenike koje je uputio na mjesto događaja, policijski službenici nisu o tome odmah obavijestili zdravstveno osoblje, kako bi isto odmah pristupilo na mjesto događaja, već su ih zvali i rekli da, ako bude potrebe, da će ih zvati da dođu, što su tek kasnije i učinili.

30. Nadalje, iako je Veljko Delić, kada su policijski službenici stigli na mjesto događaja, sjedio i vikao glasno i nepovezano, policijski službenici su, umjesto da pozovu zdravstvene djelatnike, kako je to propisano odredbama ZZODS-a, počeli upozoravati Veljka Delića na upotrebu sredstava prisile te ih počeli i primjenjivati, što je tek onda kod njega prouzročilo strah i uznemirenost te se počeo samoozljeđivati, a kada je zdravstveno osoblje konačno stiglo, Veljko Delić ležao je na podu i progutao vlastiti prst prilikom primjene sredstava prisile tjelesne snage, raspršivača, zahvata „ključ na lakat“ i vezivanje lisicama.

31. Naime, odredbom čl. 54. Zakona o policiji (Narodne novine, broj 129/00 i 41/08) propisano je kako su, među ostalim, sredstva prisile tjelesna snaga i sredstva za vezivanje osobe te kako sredstva prisile smiju biti uporabljena radi zaštite života ljudi, svladavanja otpora, sprječavanja bijega ili odbijanja napada, ako mjere upozorenja i zapovijedi ne jamče uspjeh, dok će policijski službenik uvijek uporabiti najblaže sredstvo prisile koje jamči uspjeh. Odredbom čl. 55. istog Zakona propisano je kako se uporabom tjelesne snage smatra uporaba različitih zahvata borilačkih vještina ili njima sličnih postupaka na tijelu druge osobe, kojima je cilj odbijanje napada ili svladavanje otpora osobe uz nanošenje najmanjih štetnih posljedica, dok je odredbom čl. 57. propisano kako je sredstva za vezivanje dopušteno uporabiti radi sprječavanja otpora osobe ili odbijanja napada usmjerenog na policijskog službenika, sprječavanja bijega osobe te onemogućavanja samoozljeđivanja ili ozljeđivanja druge osobe.

32. I odredbom čl. 81. Zakona o policijskim poslovima i ovlasti (Narodne novine, broj 76/2009, 92/2014, 70/2019) propisana su sredstva prisile pa tako i tjelesna snaga, raspršivač s nadražujućom tvari i sredstva za vezivanje, a propisano je i da sredstva prisile smiju biti uporabljena radi zaštite života ljudi, svladavanja otpora, sprječavanja bijega, odbijanja napada i otklanjanja opasnosti ako je vjerojatno da se mjerama upozorenja i naredbi neće postići cilj, no da se sredstva prisile s posebnim obzirom primjenjuju prema djetetu, osobi s invaliditetom, osobi čije je kretanje znatno otežano, trudnici u vidljivom stadiju trudnoće, te osobi koja je očigledno bolesna.

33. Dakle, sredstva prisile koja su primijenili službenici dozvoljena su prema Zakonu o policiji i Zakonu o policijskim poslovima i ovlasti, ali s obzirom da se radi o osobi s duševnim smetnjama, što su policijski službenici, kako je prethodno utvrđeno, znali i o tome bili obaviješteni, ta sredstva prisile trebaju se upotrijebiti s posebnim obzirom i samo uz prisutnost zdravstvenog osoblja, koje potom o navedenome donosi odluku i prati stanje osobe s duševnim smetnjama.

34. Unatoč navedenome, policijski službenici u konkretnom slučaju nisu pozvali zdravstveno osoblje čim su saznali da izlaze po dojavi o postupanju s osobom s duševnim smetnjama, a nisu ni upotrebljavali sredstva prisile s posebnim obzirom, budući da su, čim su došli i unatoč činjenici što je pokojni Veljko Delić tada vikao, bez upotrebe fizičke snage, i pritom sjedio; su odmah počeli upozoravati ga na sredstva prisile i potom, s obzirom na njegovu

uznemirenosti time i njegovu agresivnost zbog straha od takvih upozorenja, su iste i počeli upotrebljavati.

35. Nasuprot navedenome, u postupanju zdravstvenog osoblja hitne medicinske pomoći nije utvrđeno protupravnosti, s obzirom da nije utvrđeno postupanje protivno propisima o pružanju medicinske skrbi, a pritom nijedna od stranaka nije predložila izvođenje dokaza vještačenjem po vještaku medicinske struke na okolnost počinjenja liječničke pogreške ili postupanja protivno pravilima struke, koji bi bili u uzročnoj vezi sa smrću prednika tužitelja, a pritom sud ne raspolaže stručnim znanjem potrebnim da bi se utvrdilo je li postupanje bilo u suprotnosti s pravilima medicinske struke i je li upravo takvo postupanje dovelo do smrtnog ishoda prednika tužitelja. Zbog toga je o navedenome odlučeno primjenom pravila o teretu dokazivanja iz čl. 221.a ZPP-a, s obzirom da, iako se radi o načelu pretpostavljene krivnje, sve ostale pretpostavke za štetu pa tako i uzročnu vezu, dužan je dokazati tužitelj.

36. Što se tiče uzročne veze između utvrđenog protupravnog postupanja policijskih službenika i smrti prednika tužitelja, izvršen je uvid u zapisnik o obdukciji, saslušan je dr. Igor Borić, izvršen je uvid u mišljenje Medicinskog fakulteta Sveučilišta u Splitu, a provedeno je i sudsko medicinsko vještačenje po vještaku dr. Petru Škaviću.

37. Tako iz zapisnika o obdukciji od 27. prosinca 2017. proizlazi da je pokojni Veljko Delić umro u kolima Hitne pomoći 16. studenoga 2017. oko 15,45 sati. Vanjskim pregledom i obdukcijom, histološkom i toksikološkom analizom ustanovljeno je da je umro prirodnom smrću zbog akutnog zastoja srca. Ozljede koje je zadobio i koje su utvrđene vanjskim i unutarnjim pregledom (amputacija članka malog prsta desne ruke, oguljotine lica i udova, prijelom jedanaestog i dvanaestog rebra lijevo te prijelom osmog, devetog i desetog rebra desno) predstavljaju tešku tjelesnu ozljedu, koja nije direktno uzročno posljedično povezana sa smrtnim ishodom.

37.1. Iz Zapisnika o reobdukciji na Medicinskom fakultetu u Ljubljani od 24. studenoga 2017. proizlazi kako je neposredni uzrok smrti bio akutni iznenadni srčani zastoj. Vjerojatno je bio uzrokom spazam vrlo suženih srčanih koronarnih arterija zbog stresnog stanja, koje je zasigurno bilo prisutno pri pokušaju prisilne hospitalizacije. Mnoge izvana vidljive ozljede ukazuju na snažan otpor pri pokušaju prisilnog transporta. U krvi pokojnika utvrdili su minimalnu prisutnost psihoaktivnih lijekova Olanzapin i Promazin. Frakture rebra, kako lijevo, tako i desno mogli su nastati kako pri oživljavanju, ali i pri prisilnom stavljanju lisa, odnosno pri uporabi fizičke sile.

38. Iz mišljenja Medicinskog fakulteta Sveučilišta u Splitu od 28. svibnja 2021. proizlazi kako je pok. Veljko Delić bio evidentirani psihički bolesnik koji je dugogodišnje liječen s dijagnozom shizoafektivne psihoze, koji je odbijao doći kući i imao je halucinacije da ga prate laseri i radari. Nadalje proizlazi kako je usred upotrebe sredstava prisile pok. Veljko Delić odgrizao dio malog prsta desne ruke. Navedeno je kako je hitna medicinska pomoć došla oko 14,47 sati odnosno dvadesetak minuta nakon dolaska policije i desetak minuta nakon što su mu stavljena sredstva za vezivanje te mu je tada dijagnosticiran akutni psihotični poremećaj i otvorene rane glave, usana i usne šupljine, kao i ručnog zgloba i šake, pružena mu je liječnička pomoć i smješten je na nosila u kola hitne pomoći radi prebačaja na odjel psihijatrije u OB Dubrovnik. Usprkos primijenjenoj terapiji (Talofen, Normabel), nije se smirivao do jednog

trenutka kada se umirio i postao plav te je započeta reanimacija, ali unatoč poduzetim mjerama dolazi do smrtnog ishoda u 15,45 sati. Navedene su ozljede koje su utvrđene zapisnikom o obdukciji te je dan zaključak da je pok. Veljko Delić preminuo nasilnom smrću uslijed psihičke traume. Što se tiče ozljeda koje je zadobio, navode se oguljotine kože, otrgnuće članka malog prsta, razderotina palca i prijelom pet rebara. Te ozljede mogle su nastati tijekom dinamike prilikom trzanja i otimanja, samoozljeđivanjem, a prijelom pet rebara nastali su pritiskom koljena na leđa pokojnika dok je ležao prsimice na asfaltnoj podlozi. Takvo ozljeđivanje i postupanje policije u vidu primjene sredstava prisile te postupanje zdravstvenog osoblja u vidu vezivanja pojasevima doprinijelo je daljnjem urušavanju psihičkog stanja te je dovelo do stanja šoka i zastoja srca što predstavlja mehanizam umiranja, a ne uzrok smrti. Ukoliko je bio u stanju jake psihotičnosti, onda su zastrašujući psihički doživljaji predstavljali značajno veći šok nego dolazak i postupanje policajaca. Što se tiče medicinskog tretmana, pok. Veljku Deliću pružen je prikladan medicinski tretman i dana mu je prikladna terapija promazinom (Talofen) i dijazepamom (Normabel), tijekom medicinskog tretmana nisu učinjene dijagnostičke greške, zbog medicinskog tretmana nije mu se narušilo stanje organizma i do zastoja srca nije došlo uslijed dane mu medicinske terapije, no medicinsko osoblje moralo se nalaziti pokraj pacijenta tijekom transporta.

39. Iz iskaza liječnika Igora Borića, koji je radio obdukciju i sastavio Zapisnik o obdukciji od 27. prosinca 2017. proizlazi da je kao uzrok smrti utvrđeno da se radi o srčanom zastoju. Druge ozljede nisu u uzročnoj vezi sa smrću. Točno je da je napisao da se radi o prirodnoj smrti, a do toga je došao tako da je to zaključio po metodi isključenja, jer nije utvrđeno da bi postojale druge ozljede koje dovode do smrtnog ishoda. Ostale ozljede koje su navedene i u obdukcijском nalazu kolege iz Slovenije, predstavljaju znakove popuštanja srca. Naime, kada srce počne slabije pumpati, to utječe na rad svih organa, pa tako i pluća za koje je navedeno u nalazu. Tako i oteklina mozga predstavlja opće stanje. Psihička trauma, kao mogući uzrok smrti u vezi sa sveukupnim ozljedama, ne utvrđuje se obdukcijom, već eventualno provođenjem psihijatrijskog vještačenja.

39.1. Iz njegovog pisanog očitovanja od 10. srpnja 2023. proizlazi kako se amputirani prst nalazio u lumeni jednjaka, a ne u vrhu prsne šupljine te da se po dovršetku obdukcije svi organi vraćaju zajedno u tjelesnu šupljinu koja se potom zašiva, pri čemu se organi ne vraćaju u anatomske položaje te je uobičajeno da se nakon obdukcije izvađeni organi i dijelovi tijela nalaze na različitim, anatomski neodgovarajućim mjestima u tjelesnim šupljinama.

39.2. U dopunskom iskazu dr. Igor Borić naveo je da je dio malog prsta desne ruke s noktom nađen u vrhu prsne šupljine, no da isto ne može dovesti u vezu sa smrću pokojnog Veljka Delića te da se svi organi nakon obdukcije vraćaju u prsnu šupljinu, tako da je jedino na takav način prst mogao završiti u prsnoj šupljini nakon obdukcije.

40. Iz nalaza i mišljenja vještaka sudske medicine dr. Petra Škavića proizlazi je prednik tužitelja dulje vrijeme (od 1985. godine) bolovao i liječio se zbog psihičke bolesti; pod dijagnozom bipolarnog afektivnog poremećaja.

Prednik tužitelja Veljko Delić, rođen 14.5.1960., je preminuo tijekom prijevoza HMP u OB Dubrovnik nakon policijskog postupanja prema njemu dana 16.11.2017. Prema stanju spisa i medicinskoj dokumentaciji prednika tužitelja proizlazi da se radilo o psihičkom bolesniku u rastrojenom stanju.

Pregledom i obdukcijom(ama) mrtvog tijela prednika tužitelja utvrđene su ozljede i postavljene sljedeće dijagnoze: oguljotine kože obje strane glave - lica, hrpta i vrška nosa te brade, izbijanje prvog i drugog donjeg desnog zuba, krvni podljevi mekog oglavka ispod opisanih površinskih ozljeda glave, krvni podljevi kože leđa; ispod lijeve lopatice, te u središnjem dijelu, krvni podljevi kože prsnog koša u području žličice, prijelom 11. i 12. lijevog rebra s krvnim podljevom okolnih mekih tkiva, prijelom 8. – 10. desnog rebra s krvnim podljevom okolnih mekih tkiva, oguljotina kože prednje strane lijevog ramena, oguljotine kože stražnje strane lijevog lakta, oguljotine kože lijeve podlaktice i hrpta lijeve šake, cirkularna oguljotina i krvni podljev kože lijevog ručnog zgloba, oguljotina kože vanjskog bočnog dijela desne nadlaktice, oguljotina s krvnim podljevom kože prednje strane desnog lakta, oguljotine kože hrpta desne šake i 3. – 5. prsta desne šake, oguljotine kože desnog ručnog zgloba, oguljotine i puknuća epidermisa palca desne šake u području zgloba između članaka s vanjske i unutarnje strane, amputacija (odgrizanje) distalnog članka 5. prsta desne šake – amputat se nađe u jednjaku, oguljotine kože prednje strane oba koljena.

Uz navedeno se utvrde i sljedeća, otprije postojeća, patološka stanja organizma u vidu: povećanje srca (>420 grama), vezivno promijenjen srčani mišić, opća ateroskleroza lakog stupnja, suženje vjenačnih arterija srca, otekline mekih tkiva obje potkoljenice i gležnja.

Obdukcijom i reobdukcijom je kao uzrok smrti navedeno zatajenje srca. U konkretnom slučaju postoji nekoliko elemenata bitnih za zaključivanje o uzroku i načinu smrti: okolnosti koje su neposredno prethodile pogoršanju zdravlja i nastupu smrtnog ishoda prednika tužitelja, policijsko postupanje prema osobi s od ranije postojećom psihičkom bolesti u fazi akutizacije koja aktivno pruža otpor pri čemu se i samoozljeđuje, utvrđene ozljede prednika tužitelja i otprije postojeća patološka stanja organizma.

Iz stanja spisa proizlazi da je prednik tužitelja bio u psihički rastrojenome stanju (galamio, vikao, svađao se i pružao otpor policijskim službenicima, samoozljeđivao se, bio nesuradljiv prema osoblju HMP...). Navedeno stanje trajalo je ukupno oko 1 sat i 15 minuta od dolaska policijskih službenika na mjesto događaja u 14,26 sati do proglašenja smrti u kolima HMP u 15,45 sati.

Gore navedene, utvrđene, ozljede prednika tužitelja se mogu podijeliti u pet skupina: kemijska ozljeda spojnice oba oka – nastala djelovanjem kemijskog iritansa – spreja suzavca, ozljede područja ruku i ručnih zglobova u vidu krvnih podljeva nastale pritiskom i stezanjem ruku druge osobe i sredstvima vezivanja – lisicama prigodom sputavanja prednika tužitelja, ozljede trupa u vidu krvnih podljeva i prijeloma rebra nastale pritiskom od strane druge osobe, a što može biti, među ostalim, prigodom sputavanja prednika tužitelja pritiskom o tupo-tvrdu podlogu u trenutku dok se prednik tužitelja nalazi potrbuške na način da mu se stražnji dio trupa pritišće koljenima ili nekim drugim dijelom tijela druge(ih) osobe(a), ozljede glave – lica i udova u vidu oguljotina nastale povlačenjem, struganjem tijela prednika tužitelja po tupo-tvrdoj podlozi prigodom borbe, otimanja, navlačenja, itd. i ozljede palca i 5. prsta desne šake nastale ugrizom zuba, a s obzirom na nalaz amputata 5. prsta desne šake pri obdukciji u jednjaku prednika tužitelja, po svemu sudeći nastalo samoozljeđivanjem odnosno grizenjem vlastitim zubima.

Od ranije postojeća, patološka stanja – oštećenja somatskog zdravlja prednika tužitelja su gotovo isključivo od strane srca i krvožilnog sustava (povećanje mase srca, vezivno promijenjen srčani mišić, aterosklerotska suženja vjenačnih arterija srca), te su takvih karakteristika da mogu dovesti do nastupa nagle i iznenadne srčane smrti. Iz svega navedenoga, uzimajući u obzir podatke o okolnostima smrti, te podatke iz medicinske dokumentacije prednika tužitelja proizlazi da je uzrok smrti psihička trauma te je smrt nasilna.

Naime, psihička trauma, odnosno psihička ozljeda, je definirana stanjem kada snažni emocionalni podražaj uzrokuje patološke promjene u funkciji pojedinih organa ili organskih sustava, koji su već od ranije zahvaćeni patološkim procesom, te time dolazi do pogoršanja zdravlja ili smrti.

Da bi se smrt proglasila posljedicom psihičke ozljede potrebno je zadovoljiti četiri kriterija, koji su u konkretnom slučaju zadovoljeni: utvrditi postojanje snažnog emocionalnog doživljaja – policijsko postupanje u osobe s od ranije postojećom psihičkom bolesti u fazi akutizacije, utvrditi od ranije postojeće stanje organskog oštećenja zdravlja, koje je sada uzrokovalo pogoršanje zdravlja i smrt – oštećenje srca i krvožilnog sustava (povećanje mase srca, vezivno promijenjen srčani mišić, aterosklerotska suženja vjenačnih arterija srca), utvrditi jedinstvo vremena događaja, emocionalnog doživljaja i vremena oštećenja zdravlja i smrti – cijeli događaj je trajao oko 1 sat i 15 minuta (dolazak policije 14,26 sati, proglašenje smrti 15,45 sati) tijekom kojeg vremena je prednik tužitelja bio u psihički rastrojenom stanju, konstantno pružao otpor i samoozljeđivao se te isključiti drugi uzrok smrti – utvrđene ozljede prednika tužitelja nisu takvih karakteristika i intenziteta da bi samostalno i akutno dovele do smrti; obdukcijom i reobdukcijom je utvrđeno kao uzrok smrti zatajenje srca, koje je i u konkretnom slučaju nužno da bi se moglo govoriti o psihičkoj ozljedi.

O točnom omjeru pojedinih čimbenika: stresni događaj - psihička rastrojenost i samoozljeđivanje, te policijsko postupanje i sputavanje, zadobivene tjelesne ozljede i pogoršanje otprije oštećenog somatskog zdravlja – srca i krvožilnog sustava, u pogoršanju zdravlja i smrti prednika tužitelja nije moguće zaključivati, no valja navesti da su bili od podjednakog značaja.

40.1. U svome usmenom obrazloženju vještak dr. Škavić naveo je kako ostaje kod pisanog nalaza i mišljenja, no da su ozljede u vidu izbijanja prvog i drugog donjeg desnog zuba te krvnog podljeva mekog oglavka prednika tužitelja navedene u mišljenju dok su dijelom omaškom izostavljene mehanizmima njihova nastanka na listu 11 pisanog nalaza i mišljenja pod točkom IV a kada je navodio o ozljedama glave trebalo bi još dodati i udarcima nekog tupog tvrdog sredstva u predio glave prednika tužitelja.

Navodi kako navedeni čimbenici svaki u 1/3 odnosno 33,33% sudjeluju u pogoršanju zdravlja i smrti prednika tužitelja s time da su prva dva (stresni događaj i zadobivene tjelesne ozljede) potjecali iz navedenog predmetnog štetnog događaja dok je treći (od prije postojeće oštećenje zdravlja) bilo prisutno i prije predmetnog štetnog događaja te je o istome neovisno.

Pojašnjava kako u slučajevima smrti uslijed psihičke traume do iste ne bi došlo bez od prije postojećeg patološkog stanja osobe s jedne strane te stresnog događaja koji može biti samo psihički ali i fizički sa druge strane. U konkretnom slučaju kod prednika tužitelja radilo se o psihičkom i fizički stresnom događaju budući da je pregledom i obdukcijom prednika tužitelja utvrđeno više tjelesnih ozljeda koje su navedene u pisanom nalazu i mišljenju a koje u ukupnosti predstavljaju tešku tjelesnu ozljedu no u pravilu ne dovode do smrti osobe izuzev eventualno uslijed razvijenih komplikacija. Prema tome, zaključno u konkretnom slučaju proizlazi da bi sam stresni, štetni događaj (policijsko postupanje prema predniku tužitelja kao psihički ali i kao fizički nasrtaj na prednika tužitelja) bio dijelom odgovoran za smrt prednika tužitelja dok je drugi dio uslijedio na podlozi od prije postojećeg patološkog stanja organizma prednika tužitelja te bi ta dva čimbenika bila podjednaka odnosno 50 – 50%. U tom smislu raniji navod da bi se radilo o 3 čimbenika koja su u jednakim dijelovima utjecala na pogoršanje zdravlja i smrt prednika tužitelja mislio je na one navedene u pisanom nalazu i mišljenju dok iz cjelokupne medicinske dokumentacije i okolnosti, a ako se promatra od prije postojeće stanje prednika tužitelja te štetni

događaj, a u odnosu na postupanje policijskih službenika, proizlazi da bi psihički uzrokovani stresni događaj te fizički uzrokovane tjelesne ozljede od strane policijskih službenika te njihovim djelovanjem predstavljale jedan jedinstveni čimbenik, dok bi prethodno oštećenje zdravlja tužitelja predstavljalo drugi čimbenik koji je rezultirao smrću prednika tužitelja.

Navodi da je pogoršanje zdravlja i smrt prednika tužitelja u izravnoj vezi sa postupanjem policijskih službenika i to u vidu samog psihički stresnog događaja kao i tjelesnih, fizičkih ozljeda prednika tužitelja.

40.2. Nalaz i mišljenje vještaka prihvaćen je u cijelosti, budući da je obrazložen i njime je jasno odgovoreno na cjelokupan zadatak, a po usmenom obrazloženju vještaka nije bilo daljnjih dokaznih prijedloga na okolnost uzroka smrti prednika tužitelja.

41. Na temelju tako izvedenih i prihvaćenih dokaza, sud je utvrdio sljedeće činjenice:

- pokojni Veljko Delić rođen 14.5.1960. je preminuo tijekom prijevoza HMP u OB Dubrovnik nakon policijskog postupanja prema njemu dana 16. studenoga 2017.,
- bio je u psihički rastrojenome stanju (galamio, vikao, svađao se i pružao otpor policijskim službenicima, samoozljeđivao se, bio nesuradljiv prema osoblju HMP...), a navedeno stanje trajalo je ukupno oko 1 sat i 15 minuta od dolaska policijskih službenika na mjesto događaja u 14,26 sati do proglašenja smrti u kolima HMP u 15,45 sati,
- uzrok smrti je psihička trauma te je smrt nasilna,
- policijsko postupanje je dovelo do smrtnog ishoda u kombinaciji s od ranije postojećom psihičkom bolesti u fazi akutizacije, u jedinstvu s od ranije postojećim stanjem organskog oštećenja zdravlja, koje je sada uzrokovalo pogoršanje zdravlja i smrt – oštećenje srca i krvožilnog sustava (povećanje mase srca, vezivno promijenjen srčani mišić, aterosklerotska suženja vjenačnih arterija srca),
- postoji jedinstvo vremena događaja, jer je cijeli događaj trajao oko 1 sat i 15 minuta (dolazak policije 14,26 sati, proglašenje smrti 15,45 sati),
- isključen je drugi uzrok smrti, jer utvrđene ozljede prednika tužitelja nisu takvih karakteristika i intenziteta da bi samostalno i akutno dovele do smrti,
- obdukcijom i reobdukcijom je utvrđeno kao uzrok smrti zatajenje srca, koje je i u konkretnom slučaju nužno da bi se moglo govoriti o psihičkoj ozljedi,
- sam stresni, štetni događaj (policijsko postupanje prema predniku tužitelja kao psihički ali i kao fizički nasrtaj na prednika tužitelja) je dijelom odgovoran za smrt prednika tužitelja, dok je drugi dio uslijedio na podlozi od prije postojećeg patološkog stanja organizma prednika tužitelja te bi ta dva čimbenika bila podjednaka odnosno 50 – 50%.

42. Odredbom čl. 1045. st. 1. Zakona o obveznim odnosima (Narodne novine, broj 35/05, 41/08 i 78/15, dalje: ZOO) propisano je da tko drugome prouzroči štetu, dužan je naknaditi je ako ne dokaže da je šteta nastala bez njegove krivnje.

43. U ovome postupku sud je na temelju prihvaćenog nalaza i mišljenja liječnika vještaka, kao i svih ostalih izvedenih dokaza, utvrdio da u konkretnom slučaju postoji jedinstvo vremena događaja, emocionalnog doživljaja i smrtnog ishoda, kao i da ne postoji nikakav drugi uzrok smrti (kako proizlazi i iz nalaza obdukcije i reobdukcije). Stoga sud utvrđuje da je kod prednika tužitelja došlo do srčanog aresta, odnosno, prestanka rada srca, uzrokovanog štetnim događajem i prethodnim oštećenjem zdravlja, u kojem svaki od tih uzroka u konačnom ishodu sudjeluje sa 50%.

44. Dakle, u konkretnom slučaju tuženik je dokazao da postoje okolnosti iz čl. 1067 st. (1) ZOO-a, odnosno da šteta potječe djelomično i od prethodnog oštećenja organizma pok. Veljka Delića, tako da je tuženik dužan tužiteljima naknaditi štetu u dijelu u kojem je njezin uzrok predmetno, već obrazloženo, protupravno postupanje policijskih službenika, a koji dio iznosi polovinu nastale štete.

44.1. Neosnovan je, s time u vezi, prigovor tužitelja, kako navedeno sudjelovanje od prije oštećenog zdravlja kao djelomičnog uzroka smrti prednika tužitelja predstavlja diskriminatorno postupanje prema osobama s invaliditetom. Naime, sud navedeno prethodno oštećenje zdravlja ne tretira kao doprinos prednika tužitelja, s obzirom da za to ni nema osnove, već u skladu s odredbom čl. 1045. ZOO-a sud utvrđuje jesu li ostvarene sve pretpostavke odgovornosti za štetu, koje moraju kumulativno biti ispunjene, a jedna od njih je i uzročna veza. Kako je u postupku utvrđeno da je protupravno postupanje policijskih službenika djelomično (u omjeru 50%) uzrokom štete nastale tužiteljima, to u tom omjeru je tuženik odgovoran za istu te je u tom omjeru ju dužan i naknaditi.

45. Izvršen je uvid u spis ŽDO u Dubrovniku posl. br. KIS DO-27/20 (službena bilješka list 286 spisa) u kojemu je podnesena kaznena prijava protiv policijskih djelatnika Ivice Popovića, Ante Gnječa, Vladimira Franića, Renata Mustapića, Darka Vidovića za kazneno djelo teške tjelesne ozljede s posljedicom smrti iz mržnje, a protiv liječnice Josipe Vekić i medicinske sestre Niveske Talajić za kazneno djelo nesavjesnog liječenja. Doneseno je rješenje o provođenju istrage 12. listopada 2020., koje je steklo svojstvo pravomoćnosti 10. kolovoza 2021., a koja istraga je obustavljena rješenjem od 10. kolovoza 2021. s obrazloženjem da nema osnovane sumnje da su navedeni okrivljenici počinila navedena kaznena djela za koja ih se teretilo. Iz tog spisa je vidljivo da je izvanbračna supruga pok. Veljka Delića, u ovom predmetu prvotužiteljica Tina Velenšek, podnijela ustavnu tužbu zbog neprovođenja učinkovite i adekvatne istrage u tome predmetu 13. rujna 2021.

45. 1. Izvršen je uvid u presudu ESLJP od 11. lipnja 2024. (list 447-467 spisa) u kojoj se navodi kako je povodom pritužbe Tine Velenšek Državno odvjetništvo Republike Hrvatske naložilo Županijskom državnom odvjetništvu u Dubrovniku da ponovno prouči spis predmeta vodeći računa o sudskoj praksi Suda, što je ukazivalo na to da je istraga koju je vodilo ŽDO u Dubrovniku do tog trenutka bila neučinkovita. Tek nakon naloga višeg državnog odvjetništva, službena kaznena istraga formalno je pokrenuta 12. listopada 2020., odnosno, gotovo tri godine nakon smrti pok. Veljka Delića. Sud je također uočio kako je naloženo sudsko-medicinskim vještačenjem približno tri i pol godine nakon smrti pok. Veljka Delića zaključeno da je umro nasilnom smrću zbog psihičke traume. U vještačenju je navedeno da je njegovo uzrujano duševno stanje bilo pogoršano radnjama policije, radnjama za koje je Sud već utvrdio da su bile problematične i nerazmjerne okolnostima te je u kombinaciji sa samoozljeđivanjem utvrđeno da su te radnje dovele pok. Veljka Delića u stanje šoka koje je rezultiralo zastojem srca. Međutim, unatoč tom medicinskom zaključku, koji je sadržavao izričit navod da je pok. Delić zadobio teške tjelesne ozljede od strane policije, za koje je kazneni progon automatski osiguran domaćim pravom, istraga protiv policijskih službenika je obustavljena. Sud također uočava da Ustavni sud nije ispitao prigovor podnositeljice zahtjeva na način koji je u potpunosti u skladu s dobro utvrđenim standardima Suda o tom pitanju te je stoga utvrdio kako je podnositeljici povrijeđeno pravo iz čl. 2. Konvencije o zaštiti ljudskih prava i temeljnih sloboda i

to u postupovnom aspektu učinkovitosti istrage o povredi prava na život zbog neučinkovite istrage.

46. Iz iskaza prvotужiteljice Tine Velenšek proizlazi kako je ona izvanbračna supruga pok. Veljka Delića te da su zajedno živjeli od 1999., a zajednički sin Ion im se rodio 2000. i od tada su svi troje zajedno živjeli. Navodi kako je izvanbračni suprug pok. Veljko Delić bio psihički bolestan te se 2006. dogodio jedan incident u kojem su ga pretukli policajci i od tada ih se jako bojao, a da je tada upravo zbog toga otišao na liječenje gdje se izliječio unutar godine dana i otpušten je kući. Navodi kako su od tog događaja nadalje normalno živjeli, iako je Veljku bila dijagnosticirana shizoaktivna psihoza, no tvrdi da je to je bilo pod kontrolom i da je pio lijekove. Iskazuje kako je pok. Veljko primao mirovinu iz RH u visini 300,00 Eura i cijelu tu mirovinu je davao za njihovog sina, a da je ona snosila sve troškove života. Iskazuje kako su sinu sve omogućili, a išao je i u školu i na nogomet i glazbeno se obrazovao te je na kraju išao i u muzički konzervatorij i potom na Akademiju za glazbu i sada se redovno školuje u Konpenhagenu također vezano uz glazbu na Kraljevskoj akademiji za glazbu. Navodi kako Ion dobije mjesečno neki manji iznos od očeve mirovine nakon očeve smrti, no to je iznos manji od 100,00 Eura. Iskazuje kako je Veljko 2017. mjesec dana prije štetnog događaja ponovno imao epizodu, kako je trčao po šumi gol i govorio da će ga netko srediti laserom te su ga oni odveli u bolnicu u Ormož da bude na sigurnom gdje su ga često posjećivali sin i ona, a i roditelji pokojnika koji blizu žive. Navodi kako je Veljko otpušten iz bolnice bez njenog znanja, da je uzeo stvari kod majke i oca i otišao te kako se čula s njim dan prije štetnog događaja iskazujući da bio je uplašen i govorio da ga netko proganja na što mu je ona rekla da dođe kući, da se naspava i ujutro odmoran krene. Sljedeći dan ga je ponovno zvala, ali već se dogodio štetni događaj. Što se tiče troškova za prijevoz tijela, obdukciju, kremiranje i pogreb to je bilo nešto više od 5.300,00 Eura. Navodi kako Veljko nije bio opasan za okolinu, on se bojao da će netko njega srediti. Ona je saznala da je umro tako što joj se javio njegov otac te je zbog njegove smrti morala organizirati prijevoz njegovog tijela, nazvala pogrebno poduzeće i sve dogovorila. Tvrdi kako je on umro u četvrtak, a obdukcija je bila tek u ponedjeljak te ga je išla vidjeti i uvidjela da je pun ozljeda i pretučen. U policijskoj stanici predali su joj njegovu odjeću koja je bila sva krvava i potrgana. To ju je sve toliko potreslo da je morala zvati oca da ju vozi jer nije bila u stanju voziti. Navodi kako je za sina Iona to bio jako veliki šok, on je imao 17 godina, i bio je jako vezan uz oca, da su jako lijepo živjeli i jako se lijepo slagali, tako da je to bilo još teže i morala se jako posvetiti sinu da mu bude podrška i da ne skrene s puta jer je bio u tako osjetljivim godinama kada se to dogodilo. Iskazuje kako se vezano uz sve to trudila biti jaka iako i danas često plače zbog svega toga, no da se ima snage boriti i nadati se da nikome tako nešto strašno neće dogoditi. Razvila je različite tehnike smirivanja da se ona sama psihički ne razboli zbog svega toga. Kada se to tek dogodilo osnovno joj je bilo da se pobrine za sina da on što lakše i bez posljedica prođe kroz to. Konstatira se da tužiteljica plače tijekom davanja iskaza. Pri predočavanju potvrde prvotужiteljici sa lista 124 spisa navodi da je to potvrda o isplaćenju mirovini Veljkovoj i da je svaki mjesec bio isti iznos. Tvrdi kako je nakon Veljkove smrti dio naknade je išao Ionu, a dio Ionovoj polusestri Magdaleni koja nije njena kći. Što se tiče uzdržavanja Magdalene, navodi kako Veljko nije u istom sudjelovao jer je s njim Magdalena majka prekinula sve odnose.

47. Iskaz prvotужiteljice Tine Velenšek prihvaćen je u cijelosti, jer je životan i u skladu je s ostalim dokazima koji su izvedeni u ovome postupku.

48. Dakle, u ovome postupku utvrđeno je da je tužiteljima nastala šteta zbog smrti njihovog prednika pokojnog Veljka Delića, izvanbračnog supruga prvotужiteljice Tine Velenšek i oca drugotужitelja Iona Delića.

49. Kako je već prethodno obrazloženo, utvrđeno je da je uzrok smrti prednika tužitelja njegovo prethodno zdravstveno stanje - od ranije postojeća psihička bolest u fazi akutizacije, kao i protupravno postupanje policijskih službenika, koje se sastoji u upotrebi sredstava prisile protivno odredbama posebnih propisa koji reguliraju postupanje prema osobama s duševnim smetnjama. Također, utvrđeno je da svaki od tih uzroka sudjeluje u smrtnom ishodu u podjednakom omjeru, odnosno u o mjeru 50%.

50. S obzirom na gornja utvrđenja, a primjenom odredbe čl. 1045. st. 1. ZOO-a, tuženik je dužan tužiteljima naknaditi štetu u dijelu u kojem je njezin uzrok predmetno protupravno postupanje policijskih službenika, za koje odgovara tuženica u skladu s odredbom čl. 14. Zakona o sustavu državne uprave (Narodne novine, broj 150/2011, 12/2013, 93/2016, 104/2016), kojom je propisano kako štetu koja građaninu, pravnoj osobi ili drugoj stranci nastane nezakonitim ili nepravilnim radom tijela državne uprave, tijela jedinica lokalne i područne (regionalne) samouprave, odnosno pravnih osoba koje imaju javne ovlasti u povjerenim im poslovima državne uprave, naknađuje Republika Hrvatska, a koji dio iznosi polovinu nastale štete.

51. U pogledu visine štete nastale tužiteljima, saslušana je prvotужiteljica Tina Velenšek, kako je već prethodno obrazloženo, a izvršen je uvid i u isprave koje prileže spisu, a koje se odnose na potvrde o redovnom školovanju drugotужitelja Iona Delića i potvrde o mirovini koju je primao pokojni Veljko Delić.

52. Iz prihvaćenog iskaza prvotужiteljice Tine Velenšek, kao i isprava koje prileže spisu, proizlazi da je ona izvanbračna supruga pokojnog Veljka Delića, dok je drugotужitelj Ion Delić njihov sin, i da su zajedno živjeli od 1999., a da je drugotужitelj Ion Delić rođen 2000. i da svi zajedno živjeli sve do smrti pokojnog Veljka Delića te da su bili emotivno vezani.

53. Odredbom čl. 1101. ZOO-a propisano je kako u slučaju smrti ili osobito teškog invaliditeta neke osobe pravo na pravičnu novčanu naknadu neimovinske štete imaju članovi njezine uže obitelji (bračni drug, djeca i roditelji). Takva se naknada može dosuditi i braći i sestrama, djedovima i bakama, unučadi te izvanbračnom drugu, ako je između njih i umrlog, odnosno ozlijeđenog postojala trajnija zajednica života.

54. Kako je u ovom postupku utvrđeno da je između prvotужiteljice Tine Velenšek i pokojnog Veljka Delića postojala trajnija zajednica života, odnosno, da je zajednica života trajala sve od 1999. do štetnog događaja, u kojoj zajednici je rođen i drugotужitelj Ion Delić, to oba tužitelja u ovome postupku imaju pravo na pravičnu novčanu naknadu neimovinske štete zbog smrti pokojnog Veljka Delića.

55. Što se visine neimovinske štete tiče, odredbom čl. 1100. ZOO-a propisano je kako u slučaju povrede prava osobnosti sud će, ako nađe da to težina povrede i okolnosti slučaja opravdavaju, dosuditi pravičnu novčanu naknadu nezavisno od imovinske štete, a i kad nje nema te da će pri odlučivanju o visini pravične novčane naknade sud voditi računa o jačini i

trajanju povredom izazvanih fizičkih boli, duševnih boli i straha, cilju kojem služi ta naknada, ali i tome da se njome ne pogoduje težnjama koje nisu spojive s njezinom naravi i društvenom svrhom. U konkretnom slučaju sud je utvrdio da je prvotužiteljici Tini Velenšek – izvanbračnoj supruzi pokojnog Veljka Delića) i drugotužitelju Ionu Deliću (sinu pokojnog Veljka Delića), nastala neimovinska šteta zbog povrede prava osobnosti s obzirom na kriterij duševnih boli zbog smrti bliskog srodnika u visini od 43.798,52 Eur, no kako je prethodno obrazloženo utvrđenje iz ovoga postupka, da je uzrok smrti pokojnog Veljka Delića predmetni štetni događaj u omjeru od 50%, dok je u ostalom dijelu uzrok njegovo prijašnje zdravstveno stanje, to im je tuženik u skladu s odredbom čl. 1045. st. 1. ZOO-a, dužan naknaditi polovicu te štete, odnosno iznos od 21.899,26 Eur svakome, a u preostalom dijelu u iznosu od 55.743,58 Eur svakome, tužbeni zahtjev odbijen je kao djelomično neosnovan.

76. Kako je odredbom čl. 1103. ZOO-a propisano da obveza pravične novčane naknade dospijeva danom podnošenja pisanog zahtjeva ili tužbe, a među strankama je nesporno, a vidljivo je i iz zahtjeva za mirno rješenje spora, da je isti tuženoj podnesen 13. studenoga 2020., to tužiteljima od toga datuma na dosuđeni iznos pripada i pravo na zateznu kamatu, koja teče u visini propisanoj odredbom čl. 29. st. 2. ZOO-a.

77. Prvotužiteljica potražuje i naknadu imovinske štete 5.366,98 eura na ime troškova prijevoza tijela, obdukcije i kremiranja sa zateznom kamatom od 10. siječnja 2018. do isplate.

77.1. Odredbom čl. 1093. ZOO-a propisano je da tko prouzroči nečiju smrt, dužan je naknaditi uobičajene troškove njegova pogreba, kao i troškove njegova liječenja i druge potrebne troškove u vezi s liječenjem.

77.3. Iz prihvaćenog iskaza prvotužiteljice Tine Velenšek proizlazi kako je ona platila troškove za prijevoz tijela, obdukciju, kremiranje i pogreb i da je to bilo nešto više od 5.300,00 Eura. Morala je organizirati prijevoz njegovog tijela, nazvala pogrebno poduzeće i sve dogovorila.

77.4. Također, iz računa koji prileže tužbi vidljivo je da je prvotužiteljica Tina Velenšek za navedeno imala troškove 5.391,67 eura te da je taj iznos i platila (list 90-93 spisa).

Kako je u ovome postupku utvrđeno je da je predmetni štetni događaj u omjeru od 50% bio uzrok smrti pokojnog Veljka Delića, to je naloženo tuženiku naknaditi prvotužiteljici te troškove u polovini nastalih troškova, što iznosi 2.695,84 eura, sa zateznom kamatom koja na taj iznos u skladu s čl. 1086. ZOO-a teče od nastanka štete do isplate. Kako je uvidom u potvrdu o plaćanju (list 91 spisa) utvrđeno da je isto platila 10. siječnja 2018., to joj od toga datuma pripada pravo na zateznu kamatu, kako je i zatraženo tužbenim zahtjevom.

77.5. Stoga je, u pogledu zahtjeva za naknadom troškova pogreba, prijevoza i obdukcije, prvotužiteljici Tini Velenšek dosuđen iznos od 2.695,84 eura sa zateznom kamatom od 10. siječnja 2018. do isplate, dok je u preostalom dijelu, za iznos od 2.671,14 Eur sa zatraženom zateznom kamatom, taj zahtjev odbijen kao djelomično neosnovan.

78. U pogledu zahtjeva drugotužitelja Iona Delića za naknadu imovinske štete zbog izgubljenog uzdržavanja, valja navesti kako je odredbom čl. 1094. ZOO-a propisano kako osoba koju je poginuli uzdržavao ili redovito pomagao, a i ona koja je po zakonu imala pravo

zahtijevati uzdržavanje od poginulog, ima pravo na naknadu štete koju trpi gubitkom uzdržavanja, odnosno, pomaganja te da se ta šteta naknađuje plaćanjem novčane rente čiji se iznos odmjerava s obzirom na sve okolnosti slučaja, a koji ne može biti viši od onoga koji bi oštećenik dobivao od poginulog da je ostao u životu.

78.1. Iz prihvaćenog iskaza prvotužiteljice Tine Velenšek na okolnost izgubljenog uzdržavanja sina Iona Delića, proizlazi kako je pok. Veljko primao mirovinu iz RH u visini 300,00 Eura i cijelu tu mirovinu je davao za njihovog sina, a da je ona snosila sve troškove života. Iskazuje kako su sinu sve omogućili, a išao je i u školu i na nogomet i glazbeno se obrazovao te je na kraju išao i u muzički konzervatorij i potom na Akademiju za glazbu i sada se redovno školuje u Konpenhagenu također vezano uz glazbu na Kraljevskoj akademiji za glazbu. Navodi kako Iona dobije mjesečno neki manji iznos od očeve mirovine nakon očeve smrti, no to je iznos manji od 100,00 Eura. Pri predočavanju potvrde prvotužiteljici sa lista 124 spisa navodi da je to potvrda o isplaćenju mirovini Veljkovoj i da je svaki mjesec bio isti iznos. Tvrdi kako je nakon Veljkove smrti dio naknade je išao Ionu, a dio Ionovoj polusestri Magdaleni koja nije njena kći. Što se tiče uzdržavanja Magdalene, navodi kako Veljko nije u istom sudjelovao jer je s njim Magdalena majka prekinula sve odnose.

78.2. Iz potvrde HZMO-a o isplaćenju mirovini pokojnog Veljka Delića za razdoblje od 1. kolovoza 2016. do 31. srpnja 2017. (list 550 spisa), kao i potvrde o mjesečnom iznosu mirovine za 2017. proizlazi kako je ista pokojnom Veljku Deliću isplaćivana u mjesečnom iznosu od 1.828,22 kuna (sada 242,65 eura). Iz potvrde o primanjima drugotužitelja Iona Delića iz pokojnog Veljka Delića (list 551-552 spisa) proizlazi kako drugotužitelj Iona Delić iz smrti oca prima iznos očevu mirovinu u iznosu u rasponu od 97,06 eura do 321,40 eura mjesečno. Uvidom u potvrdu o školovanju drugotužitelja Iona Delića (list 558 spisa), proizlazi kako je sve do završetka proljetnog semestra 2026. drugotužitelj Iona Delić imao status redovnog studenta na Kraljevskoj danskoj glazbenoj akademiji.

78.3. Stoga, s obzirom na prihvaćen iskaz prvotužiteljice Tine Velenšek, kako je pokojni Veljko Delić davao svoj iznos mirovine za školovanje sina (što je i životno logično, s obzirom da iz svega proizlazi kako je drugotužitelj Iona Delić cijelo vrijeme glazbeno se obrazovao na visokoj razini, što je neminovno skopčano s velikim troškovima). Naime, s obzirom na nizak iznos mirovine koju je pokojni Veljko Delić primao, kao i visoke troškove školovanja drugotužitelja Iona Delića, logično je i životno što prvotužiteljica Tina Velenšek iskazuje, a to je da su živjeli od njezine plaće, a da je cijela mirovina pokojnog Veljka Delića išla za školovanje drugotužitelja Iona Delića. Stoga proizlazi kako je drugotužitelju zbog smrti oca i izgubljenog uzdržavanja nastala šteta kako slijedi:

- za prosinac 2017. (242,65 – 97,06) 145,59 eura, od čega 50% iznosi 72,80 eura
- za siječanj 2018. (242,65 – 97,96) 144,69 eura, od čega 50% iznosi 72,35 eura
- za veljaču 2018. (242,65 – 97,96) 144,69 eura, od čega 50% iznosi 72,35 eura
- za ožujak 2018. (242,65 – 97,96) 144,69 eura, od čega 50% iznosi 72,35 eura
- za travanj 2018. (242,65 – 97,96) 144,69 eura, od čega 50% iznosi 72,35 eura
- za svibanj 2018. (242,65 – 97,96) 144,69 eura, od čega 50% iznosi 72,35 eura
- za lipanj 2018. (242,65 – 97,96) 144,69 eura, od čega 50% iznosi 72,35 eura
- za srpanj 2018. (242,65 – 100,60) 142,05 eura, od čega 50% iznosi 71,03 eura
- za kolovoz 2018. (242,65 – 100,60) 142,05 eura, od čega 50% iznosi 71,03 eura
- za rujan 2018. (242,65 – 100,60) 142,05 eura, od čega 50% iznosi 71,03 eura

- za listopad 2018. (242,65 – 100,60) 142,05 eura, od čega 50% iznosi 71,03 eura
- za studeni 2018. (242,65 – 100,60) 142,05 eura, od čega 50% iznosi 71,03 eura
- za prosinac 2018. (242,65 – 100,60) 142,05 eura, od čega 50% iznosi 71,03 eura
- za siječanj 2019. (242,65 – 101,75) 140,90 eura, od čega 50% iznosi 70,45 eura
- za veljaču 2019. (242,65 – 101,75) 140,90 eura, od čega 50% iznosi 70,45 eura
- za ožujak 2019. (242,65 – 101,75) 140,90 eura, od čega 50% iznosi 70,45 eura
- za travanj 2019. (242,65 – 101,75) 140,90 eura, od čega 50% iznosi 70,45 eura
- za svibanj 2019. (242,65 – 101,75) 140,90 eura, od čega 50% iznosi 70,45 eura
- za lipanj 2019. (242,65 – 101,75) 140,90 eura, od čega 50% iznosi 70,45 eura
- za srpanj 2019. (242,65 – 104,24) 138,41 eura, od čega 50% iznosi 69,21 eura
- za kolovoz 2019. (242,65 – 104,24) 138,41 eura, od čega 50% iznosi 69,21 eura
- za rujan 2019. (242,65 – 104,24) 138,41 eura, od čega 50% iznosi 69,21 eura
- za listopad 2019. (242,65 – 104,24) 138,41 eura, od čega 50% iznosi 69,21 eura
- za studeni 2019. (242,65 – 104,24) 138,41 eura, od čega 50% iznosi 69,21 eura
- za prosinac 2019. (242,65 – 104,24) 138,41 eura, od čega 50% iznosi 69,21 eura
- za siječanj 2020. (242,65 – 104,97) 137,68 eura, od čega 50% iznosi 68,84 eura
- za veljaču 2020. (242,65 – 104,97) 137,68 eura, od čega 50% iznosi 68,84 eura
- za ožujak 2020. (242,65 – 104,97) 137,68 eura, od čega 50% iznosi 68,84 eura
- za travanj 2020. (242,65 – 104,97) 137,68 eura, od čega 50% iznosi 68,84 eura
- za svibanj 2020. (242,65 – 104,97) 137,68 eura, od čega 50% iznosi 68,84 eura
- za lipanj 2020. (242,65 – 104,97) 137,68 eura, od čega 50% iznosi 68,84 eura
- za srpanj 2020. (242,65 – 106,46) 136,19 eura od čega 50 % iznosi 68,10 eura
- za kolovoz 2020. (242,65 – 106,46) 136,19 eura od čega 50 % iznosi 68,10 eura
- za rujan 2020. (242,65 – 106,46) 136,19 eura od čega 50 % iznosi 68,10 eura
- za listopad 2020. (242,65 – 106,46) 136,19 eura od čega 50 % iznosi 68,10 eura
- za studeni 2020. (242,65 – 106,46) 136,19 eura od čega 50 % iznosi 68,10 eura
- za prosinac 2020. (242,65 – 106,46) 136,19 eura od čega 50 % iznosi 68,10 eura
- za siječanj 2021. (242,65 – 107,06) 135,59 eura, od čega 50% iznosi 67,80 eura
- za veljaču 2021. (242,65 – 107,06) 135,59 eura, od čega 50% iznosi 67,80 eura
- za ožujak 2021. (242,65 – 107,06) 135,59 eura, od čega 50% iznosi 67,80 eura
- za travanj 2021. (242,65 – 107,06) 135,59 eura, od čega 50% iznosi 67,80 eura
- za svibanj 2021. (242,65 – 107,06) 135,59 eura, od čega 50% iznosi 67,80 eura
- za lipanj 2021. (242,65 – 107,06) 135,59 eura, od čega 50% iznosi 67,80 eura
- za srpanj 2021. (242,65 – 109,70) 132,95 eura, od čega 50% iznosi 66,48 eura
- za kolovoz 2021. (242,65 – 109,70) 132,95 eura, od čega 50% iznosi 66,48 eura
- za rujan 2021. (242,65 – 109,70) 132,95 eura, od čega 50% iznosi 66,48 eura
- za listopad 2021. (242,65 – 109,70) 132,95 eura, od čega 50% iznosi 66,48 eura
- za studeni 2021. (242,65 – 109,70) 132,95 eura, od čega 50% iznosi 66,48 eura
- za prosinac 2021. (242,65 – 109,70) 132,95 eura, od čega 50% iznosi 66,48 eura
- za siječanj 2022. (242,65 – 112,15) 130,50 eura, od čega 50% iznosi 65,25 eura
- za veljaču 2022. (242,65 – 112,15) 130,50 eura, od čega 50% iznosi 65,25 eura
- za ožujak 2022. (242,65 – 112,15) 130,50 eura, od čega 50% iznosi 65,25 eura
- za travanj 2022. (242,65 – 112,15) 130,50 eura, od čega 50% iznosi 65,25 eura
- za svibanj 2022. (242,65 – 112,15) 130,50 eura, od čega 50% iznosi 65,25 eura
- za lipanj 2022. (242,65 – 112,15) 130,50 eura, od čega 50% iznosi 65,25 eura
- za srpanj 2022. (242,65 – 119,08) 123,57 eura, od čega 50% iznosi 61,79 eura
- za kolovoz 2022. (242,65 – 119,08) 123,57 eura, od čega 50% iznosi 61,79 eura

- za rujan 2022. (242,65 – 119,08) 123,57 eura, od čega 50% iznosi 61,79 eura
- za listopad 2022. (242,65 – 208,39) 34,26 eura, od čega 50% iznosi 17,13 eura
- za studeni 2022. (242,65 – 208,39) 34,26 eura, od čega 50% iznosi 17,13 eura
- za prosinac 2022. (242,65 – 208,39) 34,26 eura, od čega 50% iznosi 17,13 eura
- za siječanj 2023. (242,65 – 241,55) 1,1 eura, od čega 50% iznosi 0,55 eura
- za veljaču 2023. (242,65 – 241,55) 1,1 eura, od čega 50% iznosi 0,55 eura
- za ožujak 2023. (242,65 – 241,55) 1,1 eura, od čega 50% iznosi 0,55 eura
- za travanj 2023. (242,65 – 241,55) 1,1 eura, od čega 50% iznosi 0,55 eura
- za svibanj 2023. (242,65 – 241,55) 1,1 eura, od čega 50% iznosi 0,55 eura
- za lipanj 2023. (242,65 – 241,55) 1,1 eura, od čega 50% iznosi 0,55 eura.

Za preostalo razdoblje od srpnja 2023. do završetka traženog razdoblja (lipanj 2024.) utvrđeno je kako je mirovina koju drugotužitelj Ion Delić prima iza oca veća od one koju je pokojni Veljko Delić primao prije smrti, tako da za to razdoblje drugotužitelju Ionu Deliću nije nastala šteta zbog izgubljenog uzdržavanja.

Također, valja napomenuti kako tužitelji nisu na navedene okolnosti predložili provođenje financijskog vještačenja, tako da je sud jednostavnim matematičkom operacijom oduzimanja utvrdio navedene iznose izgubljenog uzdržavanja, ne uzimajući pritom u obzir usklađenja mirovine pokojnog Veljka Delića, odnosno, njezino pretpostavljeno uvećanje, s obzirom da za to sud ne raspolaže stručnim znanjem niti su za to dostavljeni ikakvi podaci u spis, a niti tužitelji isto ističu.

78.4. S obzirom na sve navedeno, uzevši u obzir da je tuženik dužan naknaditi drugotužitelju Ionu Deliću štetu u visini 50% nastale štete, utvrđeno je kako je tuženik drugotužitelju Ionu Deliću dužan naknaditi štetu u utuženom razdoblju od prosinca 2017. do lipnja 2024. zbog izgubljenog uzdržavanja od pokojnog oca Veljka Delića u ukupnom iznosu od 3.638,42 eura, a na koji svaki pojedini mjesečni iznos teče zatezna kamata od dospeljeća 15-og u mjesecu do isplate, u skladu s odredbom čl. 1086. ZOO-a prema kojoj zatezna kamata na imovinsku štetu teče od nastanka štete do isplate.

78.5. U preostalom dijelu, za iznos od 7.146,90 eura sa zatraženom zateznom kamatom, tužbeni zahtjev drugotužitelja Iona Delića za naknadu izgubljenog uzdržavanja, odbijen je kao djelomično neosnovan.

79. Stoga je valjalo, u odnosu na zahtjev prvotužiteljice Tine Velenšek za naknadu neimovinske štete u iznosu od 77.642,84 eura sa zateznom kamatom od 13. studenoga 2020. do isplate, isti djelomično prihvatiti za iznos od 21.899,26 eura sa zateznom kamatom od 13. studenoga 2020. do isplate, a u odnosu na zahtjev za naknadom imovinske štete od 5.366,98 eura od 10. siječnja 2018. do isplate, isti je valjalo prihvatiti za iznos od 2.695,84 eura sa zateznom kamatom od 10. siječnja 2018. do isplate. U preostalom dijelu, zahtjev prvotužiteljice u iznosu od 58.414,72 eura sa zatraženom zateznom kamatom odbijen je kao djelomično neosnovan.

79.1. Zahtjev drugotužitelja Iona Delića za naknadu neimovinske štete u iznosu od 77.642,84 eura sa zateznom kamatom od 13. studenoga 2020. do isplate, djelomično je prihvaćen za iznos od 21.899,26 eura sa zateznom kamatom od 13. studenoga 2020. do isplate, a zahtjev za naknadom imovinske štete u visini od 10.785,32 eura sa zateznom kamatom koja na svaki pojedini mjesečni iznos teče od dospeljeća do isplate, prihvaćen je u

iznosu od 3.638,42 eura sa zateznom kamatom koja na svaki pojedinačni mjesečni iznos teče od dospjeća do isplate. U preostalom dijelu, za iznos od 59.759,92 eura sa zatraženom zateznom kamatom, njegov zahtjev je odbijen kao djelomično neosnovan.

80. S obzirom da su tužitelji uspjeli s polovinom svoga zahtjeva u pogledu osnove, a s otprilike 30% u pogledu visine, to im je tuženik na temelju odredbe čl. 154. st. 2. ZPP-a dužan naknaditi 30% troškova postupka koji su bili potrebni za vođenje parnice, imajući u vidu stajalište Europskog suda za ljudska prava izraženo u presudi Klauz protiv Hrvatske (od 18. srpnja 2013, zahtjev br. 28963/10) koje je taj sud detaljnije razradio i u presudi Cindrić i Bešlić protiv Hrvatske (od 6. rujna 2016., zahtjev br. 72152/13), a koja se odnosi na parnični predmet u kojemu je zahtjev za naknadu štete protiv RH bio u cijelosti odbijen, VSRH je u predmetu br. Rev 89/2021-2 od 2. ožujka 2021. uvažavajući izvanrednu reviziju smatrao da se neovisno o ishodu spora može razmatrati je li postignuta pravedna ravnoteža između općeg interesa (legitimnog cilja kojem teži pravilo naknadi troškova) i prava tužiteljice na temelju čl. 1. Protokola br. 1. uz Konvenciju. Tužiteljima su nastali troškovi zastupanja po punomoćniku odvjetniku u visini određenoj odredbama Tarife o nagradama i naknadi troškova za rad odvjetnika ("Narodne novine" broj: 138/23 - dalje u tekstu Tarifa) pa tako trošak sastava tužbe i zahtjeva za mirno rješenje spora u visini 1266 bodova za svaki (Tbr. 7/1 Tarife), sastava četiri obrazložena podneska i to podneska od 18.3.2021., 16.7.2021., 25.11.2021. i 29.8.2022. u visini 1266 bodova za svaki, Tbr. 8/1 Tarife), sastava obrazloženih podnesaka od 11.10.2024., 12.6.2025., 23.3.2026. i 17.4.2026. i visini od 100 bodova za svaki (Tbr. 8/3 Tarife), sastava podnesaka od 1.3.2021., 27.12.2021., 1.12.2022., 14.12.2022., 10.1.2023., 4.9.2023., 19.9.2023., 5.2.2026. u visini 25 bodova za svaki (Tbr. 8/4 Tarife), zastupanja na ročištima 30.9.2021., 29.11.2021., 23.5.2022., 24.11.2022., 22.5.2023., 6.9.2023., 16.11.2023., 6.10.2025., 2.2.2026. i 23.4.2026. u visini 1266 bodova za svako (Tbr. 9/1 Tarife), što ukupno iznosi 20.856 bodova, uvećano za vrijednost boda i pripadajući porez na dodanu vrijednost, iznosi 52.140,00 Eur, a uvećano za zastupanje još jednog tužitelja, iznosi 57.354,00 Eur, čemu je pridodana pristojba na tužbu i presudu u ukupnom iznosu 663,62 eura, što ukupno iznosi 58.017,62 eura. Kako je prethodno obrazloženo da je tuženik dužan tužiteljima naknaditi 30% nastalog im potrebnog troška, to im je tuženik dužan za troškove zastupanja po odvjetniku naknaditi iznos od 17.405,28 Eur, uvećano za prijevode, troškove predujma za vještačenje i troškove svjedoka u cijelosti, jer je taj trošak potreban bez obzira na uspjeh u sporu, u visini ukupno 615,76 Eur, što ukupno čini iznos od 18.021,05 Eur.

81. Na tako dosuđen trošak tužiteljima je dosuđena i zatezna kamata na temelju čl. 151. st. 3. ZPP-a u visini propisanoj odredbom čl. 29. st. 2. ZOO-a.

82. U preostalom dijelu zahtjev tužitelja za naknadom troškova postupka odbijen je kao neosnovan s obzirom da je u punom iznosu određen trošak za četiri obrazložena podneska u tijeku prvostupanjskog postupka, a ostali podnesci u skladu s Tbr. 8/4 Tarife, dok trošak sastava podnesaka kojima se požuruje zakazivanje ročišta i postupanje suda nije bio potreban za vođenje parnice u skladu s odredbom čl. 155. ZPP.

U Zagrebu 28. svibnja 2026.

Sutkinja:

Ela Mišura Stopfer

UPUTA O PRAVNOM LIJEKU:

Protiv ove presude dopuštena je žalba u roku od 15 dana, a koji rok se računa:

- od dana održavanja ročišta na kojem se presuda objavljuje, ukoliko je stranka uredno obaviještena o ročištu za objavu, bez obzira da li je na isto pristupila, odnosno
- od dana primitka prijepisa presude, ukoliko stranka nije bila uredno obaviještena o ročištu na kojem je presuda objavljena.

Žalba se podnosi pisano, u četiri istovjetna primjerka, putem ovog suda županijskom sudu.

DNA:

1. Tužiteljima po punomoćniku uz rj o pristojbi na presudu 331,81 Eur
2. Tuženiku po zamjenici ODO

Broj zapisa: **9-30888-af608**

Kontrolni broj: **0c928-d5dad-66ef5**

Ovaj dokument je u digitalnom obliku elektronički potpisan.

Vjerodostojnost dokumenta možete provjeriti na sljedećoj web adresi:

<https://e-komunikacija.pravosudje.hr/provjera-vjerodostojnosti>

unosom gore navedenog broja zapisa i kontrolnog broja dokumenta.

Provjeru možete napraviti i skeniranjem QR koda. Sustav će u oba slučaja prikazati izvornik ovog dokumenta.

Ukoliko je ovaj dokument identičan prikazanom izvorniku u digitalnom obliku, **Općinski građanski sud u Zagrebu** potvrđuje vjerodostojnost dokumenta.